GOVERNMENT OF INDIA
NATIONAL LIBRARY, CALCUTTA

Class No. Ta 301.452
Book No. SV956V
N. L. 38.
MGIPC—S1—30 LNL/60—14-9-61—50,000

GOVERNMENT OF INDIA

NATIONAL LIBRARY

CALCUTTA.

This book was taken from the Library on the date last stamped. A late fee of 6 nP. will be charged for each day the book is kept beyond a month

N. L. 44.

MGIPC—S1-37 LNL/63—12-1-62—50,000.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்வஜாதியரத்நம்

என்னும்

VELALA CULAMANI

வேளாளசூளாமணி

இதனுள்

திருக்கை வழக்கம், சண்முகர் பஞ்சரத்நம்

முதலியவைகளும் அடங்கியுள்ளன.

இது

வேதியர்புரம் போஸ்ட்மாஸ்டர்

N. சிதம்பரம்பிள்ளையவர்கள்

வேண்டுகோட்கிணங்க,

சிதம்பரம்

SVAMINATHA PILLAI, S.A.

சிவ. அ. சாமிநாதபிள்ளையால்

செய்யப்பட்டு,

அய்யம்பேட்டை பிரசுரதாரரும்,

தர்மகுணசீலருமான

அ. மஞ்சையாபிள்ளையவர்களது

நன்முயற்சியால்

தஞ்சை ஸ்ரீ வித்யாவிநோதினி அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

Madras — Tanjore Sri Vidyav...

இதன் விலை] 1910. [அணா 4.

Copy-right Registered.

சாதாரண-௵ தை மீ

NATIONAL LIBRARY
NO. 3296
DATE 5-11-57
CALCUTTA

SHELF LISTED

முகவுரை.

திருவிளையாடல், வேதத்துக்குப் பொருளருளிச்செய்த படலம்

ருமறை நால்வே றாகையால் வருண மாச்சிர மங்களு நான்காங்
ருமம் யாகாதி கருமமு மறையின் றகைமையிற் றோன்றின மறையு
ருமநூன் ஞான நூலென விரண்டாங் கருமநூ லிவனருச் சனைக்கு
ரும்வினை யுணர்த்து ஞானநூ லிவன்றன் வடிவிலா வடிவினை யுணர்த்தும்

இங்ஙனம முனிபுங்கவா திருவாய மலர்ந்தருளியவாறு நான்மறைவழித்தாய உலகியற் பல்பொருட் ஜீவாஜீவ பேதங்களுள் பெரும்பாலும் நால்வகைத்தே யென்றும், அவற்றுள் கிடைத்தற்கரியமக்கட் பிறப்பினரும் நான்கு வகையானே தோன்றினரென்பதூஉம் செவ்வனே விளங்குமன்றோ? அங்ஙனமாய சதுர்வருணத்தவருள்ளும் உலகுய்யவந்த உத்தம வைசியர்களும் வேளாண்மாக்களை நான்முறைவழித்தாய் மரபறிய ஆற்றலற்று சிலர் சிலகாலமாக இயல்பாகவே சூத்திரரென்று வழங்கி வருகின்றார்கள். அன்றியும் வேளாண்மாக்களுட் சிலரை வினவுங்கால் அவர்களும் தாங்களின்ன வகுப்பிற்சேர்ந்தவர்களென்கிற விஷயமறியாதவர்களாயேதோ வொற்சில புகன்றுவருகின்றார்கள். ஆகவே இஃதுணர்ந்தயாம் தற்போதே இவ்வாறாயிருப்பின் பிற்போது பெரும்பாலும் மரபுதிரியுமெனக்கருதி நமது பூர்வாசிரியர்களின் நிர்மாணமாகிய பன்னூற்பிரமாணங்களிற் சிலவற்றை ஆராயப்புகுந்தாம். அங்ஙனம் ஆராய்ந்தறிந்தமட்டில் வேளாளர் வைசிய வகுப்பினரென்றே நன்கு புலப்பட்டது. இதனை யாமுணர்ந்தவாறே நம்மனோரெவரும் அறிதல் வேண்டுமென்னும் அவாக்கொண்டு பன்னூற் பிரமாணங்களோடு குருசிஷ்ய வினாவிடை முறையாகத் தொகுத்து "வேளாள சூளாமணி" யென்னோர் பெயரிட்டு வெளியிட்டனம்.

இதனை விரைவில் வெளிப்படுத்த வேண்டுமென்று சிலநண்பர்கள் தூண்டினமையாலே, அவசியம் சேர்க்கக்கூடிய நூற்பிரமாணை முதலிய சிலவிஷயங்களை இம்முறை சேர்க்கக்கூடவில்லை; அவைகளை அடுத்த பதிப்பிற்சேர்த்து வெளியிடுவதாக உத்தேசித்திருக்கின்றோம்.

இங்ஙனம்,

சி. அ. சாமிநாதபிள்ளை.

கடவுள் துணை.

சிறப்புப் பாயிரம்

சாத்துகவி.

திருநெல்வேலி வண்ணார்பேட்டை சைவப்பிரசாரகர் மகா-ள-ள-ஸ்ரீ
கோவிந்தசாமிபிள்ளை யென்னப்படும்
சுந்தரமூர்த்தி பௌராணிகரவர்க ளியற்றியருளிய

அறுசீர்க்கழி நெடில் விருத்தம்.

பன்னூலும் விதந்தோதும் வைசியவே ளாளரின்மெய்ப் பரிசு காட்டும்
பின்னூலின் முன்னூலே யொன்றின்றென் றுசிறந்தளவாப் பிறங்கிற் றேனு
முன்னூலிற் கடைக்கெடுத்த வைசியரத் தினமென்ன மொழியி னூலே
செந்நூலிற் பொருள்காட்டு மாடியெனு முன்னூலா மியம்ப லாமே (1)

இத்தகைய நூலதனை யியற்றினவன் யாவனெனி னிருக்கே முன்றே
வெத்தகைய கடவுளரு மேத்தவருள் சிதம்பரத்தி லினிது வாழ்வோன்
உத்தமசீ லத்தனரு ணாசலவேள் பெருந்தவத்தா லுதித்த சேகன்றல்
சத்தசத்தி னியல்தெரிந்த பெரும்புலமை மிகுசாமி நாதன் றானே (2)

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்து மெடல், தோடா முதலிய உயர்தர
பரிசுகள்பெற்றவரும், திரிசிரபுரம் S. P. G. காலேஜ
தலைமைத் தமிழ்ப் பண்டிதருமாகிய
ம-ள-ள-ஸ்ரீ. மு. வேங்கடசாமிநாட்டாரவர்க ளியற்றிய

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

குழவிமதி யணிவேணிப் பெருமானார் வெண்சங்கக் குழை யார்முன்னைப் பழம்பொருட்கும் பழம்பொருளா னவர்புலியும் பதஞ்சலியும் பணிந்து போற்ற, அழகொழுகும் பொன்மன்றத் தைந்தொழிலார் நடம்புரியும் அருமை யெய்த, நிழல்குலவுந் தில்லைவனப் பெருமையினை யாவரே மிழற்றுகிறார். (க)

அப்பெரிய பதியிலரு ணாசலவே டவத்தினவ தரித்த செம் மல், இப்புவியிற் பிறர்நிகரா ரெனுங்குணத்தனன்னடையனினிய சொல்லன், செப்பரிய திருநீறு திகழ்ம்படிவனுண்மதியன்சிவன்று ணையன், ஒப்பருவே ளாண்டகையன் சாமிநா தப்பெயர்கொ ளுயர்வோனவன். (உ)

பலந்தருமா றறிவுடைய மக்களினுட் பளிங்குமனத் தூய்மை வாய்மை, அலந்தருசெந் நெல்லாலே யுயிர்முழுதும் வளர்க்குமரு ளமையுஞ் சிந்திக், குலந்தருநற் காராளர் சரிதம்பன் னூலாய்ந்து குலவத் தீட்டி, நலந்தருவே ளாள்குல மாமணியென் றொருபெயரும் நவின்றிட்டானே. (௯)

திரிசிரபுரம் எஸ். பி. ஜி. காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர்

ம-ா-ா-ஸ்ரீ அ. சுந்தரநாதபிள்ளையவர்கள் இயற்றிய

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

நாமணக்கும் பாமணக்குந் தமிழ்மணக்குங் கழலிறைவர் நடனஞ்செய்யத், தாமணக்குந் தூமணக்கும் பொற்சபைசேர் தனித்தில்லை தனில்வாழ் கோமான், மீமணக்கு மாமணக்கும் அருணாசலப்பெரியோன் விழைந்த வேள்வி, பூமணக்கும் புகழ்மணக்கும் புத்திரனாய்ப் புவிபிறந்த புனித மேலோன் (௧)

பூமினார் மயல்விஞ்சி உடலெழுதப் புகுமழகன் பொருநர் தம்வாசக், காமினா ரிந்திரனி னதிகமெனுஞ் சுகபோகன் கடம்பின் றூமச், சாமிநா தன்கழல்க டமைமறவாத் தமிழ்ப்புலவன் தருநேர் செங்கைச், சாமிநா தக்குரிசில் செந்தமிழால் வினைவிடையாத் தாணிபோற்ற. (௨)

சீர்பூத்த நிலவிதழ்க் கமலவயன் படைத்தருளத் திகழும் மக்கட், கூர்பூத்த குழுவுகளுட் குலவியநால் வருணத்துட் குணமார் வேளாண், பேர்பூத்த பகுப்பினர்தஞ் சிறப்புரிமை விரிவினைத்துட் சிறக்க வோர்நூல், நார்பூத்த வேளாள குலாமணிப் பெயரால் நவின்றா னம்மா. (௩)

மதுரை மேலமாசிவீதி வித்வான்,

ம-ா-ா-ஸ்ரீ திருமலைமுத்துப்பிள்ளையவர்கள் இயற்றிய

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

காரூரு மலர்ப்பொழிலுங் கஞ்சமலர்ச் செழுந்தடமுங் கவின்செய் தோங்கு, நீரூரும் வேணியனார் நடம்பயிலுந் தில்லையுளா னிலவும் பூமித், தேரூரு அரனைமறவா தமனன் கங்கைகுலன் செல்வியாளன், சீரூரும் புயனருணா சலமகிபன் செய்கோன்பிற் றிக்கவந்தோன். (௧)

மலையமுனி வனுமலைய வண்டமிழை யொருங்குணர்ந்த வலவன் கீர்த்தி, நிலையுறவுள் ளசிசாமி நாதனெனப் பெயர்கொண்ட நிபுணன் நேர்ந்தே, அலையுமது கரம்பன்மலர் மதுவுகரும் பர்ன

மையென் வருத்தி யோடு, கலைபலவா ராய்ந்தெடுத்து கற்றவரு மற்றவருங் களிக்கு மாறு. (உ)

புகழ்பெறுமுன் னும்வருணத் தார்பெருமை துலக்கமிகப் பொருந்த மாகத், தகளறவே வேளாள குளாமணியெனநன் னூறவருந் தாயின், திகழ்மணியுங் கோத்ததெனத் தொகுத் துரைத்தா னிதற்கு முன்னக் தேவர்கூடி, இகல்கொடுமைத் தித் தெடுத்த தெள்ளமுதும் நேர்கா திடும்பின் னன்றே. (௩)

தஞ்சாவூர் மகர்நோம்புச்சாவடி தர்ம ஸ்கூல் உபாத்தியாயர்

மஹா-ள-ள-ஸ்ரீ இராமையாவஸ்தாது அவர்களியற்றிய

நேரிசை வெண்பா.

மாமேவு வேதாக மங்களோடு மாராய்ந்து
தேமேவு வேளாளர் சீர்சரிதம்—தூமேவு
போதம் படரும் புலியூர்வா ழுஞ்சாமி
நாதன்செய் தான்றமிழி னூல்.

இஃது ஓர் சித்திரகவியாற் செய்யப்பட்டது.

அறுசீர்விருத்தம்.

சீர்பரவும் வேளாளர் வைசியரென் றோர்நூலைத் திரட்டி யீந்தான்
பார்பரவுந் தில்லையரு ளுசலவே டவத்தினிலுற் பவித்த சில
னோர்பரவுஞ் செந்தமிழி னியலுணர்ந்தோ னிரக்கமுறு மின்சொல் லீனன்
நீர்பரவு செஞ்சடிலச் சிவபெருமான் றிருவடியை நீங்காத் தொண்டன்

நேரிசை வெண்பா.

அன்னவன்பே ரோர்கோளோ ரண்டின்வ றொரணோரு
ருன்னுமிரா சிப்பெயரோ டோரைந்துஞ்—சொன்ன
முறைபிறழா தேயிருகான் முற்றுமுணர்க் தக்கான்
மறைபொருளா வுந்தே மதி.

தஞ்சையைச் சார்ந்த தென்பிரம்பூர் தமிழ் முனிஷியார்

மகா-ள-ள-ஸ்ரீ சொ. நடராஜையரவர்க ளியற்றிய

அறுசீர் விருத்தம்.

சீராரும் வேளாளர் குலப்பெருமை யாவருக்குந் தெளிவாய்த் தோன்ற
பாராரும் வைசியரத் தினமெனுநூ லினையுலகிற் பரிவாய்ச் செய்தான்
போராரும் புலியூரி லமாருளு பலக்குரிசில்பெற்ற சீலன்
ஏராரும் புலமைநிறை சாமிநா தப்பெயர்கொ ளினிமை யோனே.

தஞ்சையைச்சார்ந்த வெள்ளாம்பிரம்பூர் வித்வான்
மகா-ா-ா-ஸ்ரீ ச. துரைசாமிச்சோழகரவர்க ளியற்றிய
எண்சீர் விருத்தம்.

குருமுனியுங் குறுமுனிகா னென்று னக்தக்
குமாரனுரைன் கும்பனென்றான் கோதி லாத
அருமறையா னென்வெள்ளை யானே னென்று
னம்பலம்வாழ் வசியனரு ளைலப்பேர்
பெருணிமயுளோன் றவத்துறித்துக் கலைக டேர்ந்த
பெருந்தகையோன் செய்வசிய ரத்நநூலின்
அருமையையோர்க் துரைத்தனரோ கலைக டேர்ந்து
அவனியுளோ ரெவரறைவ ரவன்பேர் கேண்மோ

நேரிசை வெண்பா.

சீராரு மூன்றிரண்டெஞ் சேருமொரு பான்மூன்று
மரா ரிருநான் குடனிரண்டும்—பேராரும்
வழொன்றீ ரொன்பான்பே ரெய்தியவ னிக்கிலத்தின்
வாழநீ டூழி மகிழ்ந்து.

இராஜேந்திரம் சர்தாங்லய வித்தியாசாலைக்கதிபர்
ம-ா-ா-ஸ்ரீ. வைத்தியலிங்கம்பிள்ளையவர்க ளியற்றிய
அறுசீர் விருத்தம்.

நீர்பூத்த புண்டரிகத் தவன்றொடைபூத் தென்னுங்கு நிலவக் கொங்கை
வார்பூத்த மனையவுடன் மாண்பூத்த சிறவிளையின் மருவச் செல்கை
யோர்பூத்த குடிமரபி னெழில்பூத்த சரிதமெலா மெழுதப்பூத்த
பார்பூத்த நூலினையா யிம்பூத்த நாவினனும் பகரற்பாற்றே. (௧)

அத்தகைய வேளாளர்க் கொருகுளரி மணியெனுநூ லறையக் கண்
டான், எத்திசையும் புகழுடையான் றிருசீறஞ் செழுத்தொடுகண் டிகையே
பூண்பன், றத்துவநூ லினையாய்வன் றவந்தாயன்ம வாய்மையறத் தனதாக்
கொள்ளும், புத்தியினு ளழுதெனும் குவனெளியோர்க் கின்மொழியே
புகலா நிற்பன். (௨)

தாதையரு ளைசலனற் றவமெனமு தாதையருந் தவமே லாகப்
போதமுனா னைவருமின் புறநோற்கு மில்லறமே புகுதா நிற்பன்
சீதமதிச் சடையினனு டகமுறும் டகப்பொருணிற் றிகழுஞ் சாமி
நாதனெனப் பெயருடையா னரியதமிழ்க் கினியவுடை நாவ லோனே. (௩)

அவையடக்கம்.

காண்மேவும் வரிவேங்கைக் கொப்புறத்தன் னுடலின்வரை காணத்தீட்டித்
தாண்மேவும் பூசையெனக் கற்றறிந்தார் போனடிந்து தாணிமீதே
நாண்மேவும் படிவேளாண் மரபினர்மை செயமொன்றே நவின்றே னிந்த
நூண்மேவும் வழுவகற்றி யறிஞர்பொரு ளோர்வொன்ற நோக்கத் தாமே.

ரிஜிஸ்டர் அறிவிப்பு.

இப்புத்தகமானது வெகுசிரமத்துடன் அநேக அரியநூலி னின்றும், மற்றும் ஏட்டுப்பிரதியினின்றும் விஷயமெயர்ப்பு மொழிபெயர்ப்புசெய்து அச்சிட்டு கவர்ன்மெண்டாரால் ரிஜிஸ் டர் செய்யப்பட்டிருக்கிறபடியால் மீறி அச்சிடுபவர்கள் தவறாது நஷ்டத்துக்குக் கட்டுப்படுவார்களென்பதை அறியக்கடவர்கள்

விலை விவரம்.

இப்புத்தகத்தை மொத்தமாகப்பெற பிரியமுள்ள வியாபாரிகளுக்கு விலை நயமாய்க்கொடுக்கப்படும். 4 அணா ஸ்டாம்பு அனுப்புபவர்களுக்கு 1-புத்தகம் புக்போஸ்டாக அனுப்பப்படும். அன்றி வி-பி. போஸ்டிலும் அனுப்பப்படும். 5-க்கு ஒன்று கமிஷனாக கொடுக்கப்படும்.

சிற்றின்ப சாஸ்திர சிந்தாமணி

இந்நூல் நம்தமிழ்நாட்டுச் சகோதர சகோதரிகளின் சந்தான விர்த்திக் கேதுவாகிய மர்மவிஷயாதிகளுக்குரிய விதிவிலக்கு களைப்பற்றிச் சவிஸ்தாரமாகவும் எளியநடையாகவும் எழுதி யாவர்க்கும் புலப்படுமாறு வினாவிடையாகச் செய்யப்பட்டுள்ளது.

புத்தகம் 1-க்கு விலை அணா 4. வி. பி-யிலும் அனுப்பப் படும். வியாபாரிகளுக்கு நயமாய்க் கொடுக்கப்படும். 4-அணா ஸ்டாம்பு அனுப்புவோர்களுக்கு 1 புத்தகம் புக்போஸ்டாக அனுப்பப்படும்.

இங்ஙனம்

C. A. சாமிநாதபிள்ளை, வேதியர்புரம், தஞ்சை,

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வைசியரத்நம்

என்னும்

வேளாள சூளாமணி.

திருச்சிற்றம்பலமுடையார் துதி.

உலகெலாமுணர்ந் தோதற்கரியவன்
நிலவுலாவிய நீர்மலிவேணியன்
அலகில்சோதிய னம்பலத்தாடுவான்
மலர்சிலம்படி வாழ்த்திவணங்குவாம்.

முருகவேள்துதி.

மாயையின் வலியோனாகி மான்முதலோரை வென்றே
ஆயிரத்தோ ரெட்டண்டம் அரசுசெய்துக நூற்றெட்டுக்
காயமதழி வின்றாகிக் கடவுளர்க் கலக்கஞ்செய்த
தீயசூர் முதலைச்செற்ற குமரன்றாள் சென்னிவைப்பாம்.

மும்மூர்த்திதுதி.

நிறைக்குரிய வந்தணர்க ணெறிபரவ மனுவிளங்கத்
தறைக்குரிய காராளர் தமதுவரம் பினிதோங்க
மறைக்குரிய பூமனையும் வண்டுளபத் தாமனையும்
பிறைக்குரிய நெடுஞ்சடிலப் பெம்மானை யும்பணிவாம்.

குரு சிஷ்ய வினா விடை

சதுர்வருண விளக்கம்

மாணவன் :—வருணம் எத்தனை வகைப்படும்?

ஆசிரியர் :—நான்கு வகைப்படும்

மா :—அவை யாவை?

ஆ:—பிராமணர், க்ஷத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர் என்னும் நால்வருமாம்.

மா:—இந்நால்வரும் ஆதியில் எவ்வாறு தோன்றினர்?

ஆ:—பிரமதேவரது முகத்தினின்று பிராமணரும், புஜத்தினின்று க்ஷத்திரியரும், துடையினின்று வைசியரும், பாதத்தினின்று சூத்திரரும் பிறந்தனர்.

மா:—இவர்கள் இங்ஙனம் பிறந்ததைக் கூறும் சுருதிகள் யாவை?

இருக்குவேதம், புருஷ சூக்தம்.

ஆ:—பிராமணோஸ்யமுகமாஸீத் பாஹூ ராஜன்ய: க்ருத:
ஊரூ ததஸ்யயத்வைஸ்ய: பத்ப்யாம்சூத்ரோ அஜாயத

மநு முதல் அத்தியாயம் ௩௧-வது சுலோகம்.

ஸர்வஸ்யாஸ்யதுஸர்கஸ்ய குப்தியர்த்தம்ஸமஹாத்யுதி:
முகபாஹூருபஜ்ஜாநாம் பிரதக்கர்மாண்யகல்பயது. என்பனவும் பிறவுமாம்.

மா:—இந்நான்கு வருணத்தார்க்கும் முறையே தொழின் முறை கூறுக.

சதுர் வருண தருமம்.

ஆ:—பிராமணருக்கு:—வேதம் ஓதல், ஓதுவித்தல, யாகஞ் செய்தல், செய்வித்தல், தானங் கொடுத்தல், வாங்குதல் ஆக ஆறுமாம்.

மநு அ௮-வது சுலோகம்.

அத்யாபனஞ்சாத்யயனம் யஜனம்யாஜனந்ததா
தானம்பிரதிக்கிரஹஞ்சைவ பிராம்மணாநாமகல்பயேது.

க்ஷத்திரியருக்கு:—பிரஜைகளைக் காத்தல், தானங் கொடுத்தல, வேதம் ஓதல், பாட்டு கூத்து ஸ்திரீ முதலான விஷயங்களில் மனஞ்செல்லாதடக்குதல் ஆகிய இன்னான்குமாம்.

மநுஸ்மிருதி அக௯-வது சுலோகம்.

பிரஜாநாம்ரக்ஷணந்தான மிஜ்யாத்யயநமேவச
விஷயேஷ்வபிரஸக்திஸ்ச க்ஷத்திரியஸ்யஸமாஸத:

வைசியருக்கு—பசுக்காத்தல், தானங்கொடுத்தல், வேத மோதல், பயிர்செய்தல், ஜலத்திலும் பூமியிலும் உற்பவிக்கும் இரத்தினம், நெல் முதலியன வியாபாரஞ்செய்தல், வட்டிவாங்கு தல் ஆகிய இவ்வாறும்.

மநுஸ்மிருதி கூ௦-வது சுலோகம்.

பசூநாம ரக்ஷணந்தான மிஜ்யாத்யயனமேவச
வணிக்பதங்குஸீதஞ்ச வைஸ்யஸ்ய கிருஷிமேவச.

சூத்திரருக்கு :—மேற்கண்ட மூன்று வருணத்தார்க்கும் பொறாமையின்றிப் பணிசெய்வதே முக்கியமான தருமமாம்.

மநுஸ்மிருதி கூக-வது சுலோகம்.

ஏகமேவது சூத்ரஸ்ய பிரபுகர்மஸமாதிஸத்
ஏதேஷாமேவவர்ணாநாம் ஸுஸ்ரூஷாமநஸூயயா.

மா :—இந்நூலில் வைசியருக்கு மேற்கூறிப்போந்த மநு வாக்கியங்கள் தவிர மற்ற இருடிகள் ஏதும் ஸ்மிருதிகள் கூறியிரு ப்பின் அவைகளையும் கண்டு விளக்குக.

பாராசரஸ்மிருதி ஆசாரகாண்டம் கூகா-வது சுலோகம்.

ஆ:—லாபகர்மததாரத்நஞ் கவாஞ்சபரிபாலனம்
க்ருஷிகர்மசவாணிஜ்யம் வைஸ்யவிருத்திருதாஹிருதா.

(இ-ள்) வட்டிவாங்குதல், இரத்தின முதலிய மணிச்சோ தனைசெய்தல், பசுக்காத்தல், உழுது பயிர் செய்தல், கொள்ளல் விற்றல் என்பன வைஸ்யதர்மமாம்.

பிரகஸ்பதி ஸ்மிருதி.

ஸ்வாத்யாயோயஜநந்தானம் பசுபோஷாம்பாலனந்ததா
குஸீதக்கிருஷிவாணிஜ்யம் வைஸ்யகர்மாணிஸப்தவை.

(இ-ள்) வேதமோதல், வேள்விபுரிதல், ஈதல், பசுக்காத்தல், வட்டியீட்டல், உழவுத்தொழில் செய்தல், பண்டமாற்றுதல் ஆகிய இவ்வேழும் வைஸ்ய தருமமாம்.

யாஞ்ஞவல்கிய ஸ்மிருதி.

குஸீதகிருஷிவாணிஜ்ய பாஸுபாலயம்விஸ:ஸ்மிருதம்.

(இ-ள்) வட்டிவாங்குதல், உழவுசெய்தல், ஜொன்னல் விற்றல், பசுக்காத்தல் வைசிய தருமமாம்.

வராகபுராணம்.

ஸ்வாத்யயம் யஜனந்தானம் குஸீதம் பசுபாலனம்
கோரக்ஷாங்கிருஷிவாணிஜ்யம் குர்யாத்வைஸ்யோயதாவிதி.

(இ-ள்) வேதமோதல், வேள்விசெய்தல், தானமீதல், வட்டிவாங்குதல், பசுநிரையோம்பல், உழவு, வாணிபம் ஆகிய இவைகள் வைசியதருமமாம்.

மார்க்கண்டேய புராணம்.

தானமத்யயனம்யக்ஞோ வைஸ்யஸ்யாபித்ரிதைவஸ
வாணிஜ்யம் பாசுபால்யஞ்ச க்ருஷிஸ்சைவாஸ்யஜீவிகா.

(இ-ள்) தானமீதல், வேதமோதல், வேள்விசெய்தல் இம்மூன்றும் வைதிககருமமாகவும், வாணிபம், பசுநிரைகாத்தல் உழவுத்தொழில்செய்தல் இம்மூன்றும் ஜீவனத்தொழிலாகவும் வைசியன் கைக்கொள்ளக்கடவன்.

மா:—மேற்கூறிய ஸ்மிருதிவாக்கியங்கள் நிற்க தமிழ்ப்புராண ஆதாரங்களுளவேல் அதனையும் கண்டு விளக்கிக்காட்டுக.

காளத்திபுராணம் ௪௧-வது அத்தியாயம் ௨௯-வது செய்யுள்.

ஆ:—வணிகர்தஞ்செய்திகூறின் பசுவினையாற்றலோதல்
உணர்வுடையவர்க்குத்தான முதவல்வேளாண்மையோம்பல்
தணிவில்வாணிகத்தாலீட்ட லானினங்கழைப்பக்காத்தல்
துணிவுறுமிவைமற்றன்னோர் செய்வனதொகையென்றாய்.

மா:—இதனால் மேலேகாட்டிய வேதஸ்மிருதி புராணங்களால் தொன்றுதொட்டு இன்றுவரை பயிர்ச்செயல், வியாபாரம், பசுக்காத்தல் என்னும் முத்தொழிலையும் விடாது பரம்பரையாக நடத்திவரும் வேளாளர்கள் வைசிய வகுப்பினராகவே இனிது விளங்குகின்றது. அங்ஙனமாயின் சூத்திரராவார் இன்னாரென்பதைத் தக்க பிரமாணங்களால் சாற்றல்வேண்டும்.

சூத்திர விவரணம்.

பிரசினையிட்டு.

ஆ :—தொண்டமண்டலவரிசை மூவாறுகுடிமக்கள்
சுருதிநான் முறைகளே
துங்கமிகுநாவிதன் குயவன்வண்ணானேணில
சொன்னபடி யெழுதுமோச்சன்
கண்டகம்மாளர்வகை யைவர்வாணியர்மூவர்
கந்தமலர் மாலைகாரர்
கலைமீதுசாலேட்டு பாணன்றலைக்கடைக்
காவல்புரி பள்ளிவலையன்
பண்டுமுதலூரான் மறிக்குமிடையன்விருது
பலகூறு வீரமுடையான்
பதினெண்மர்குடிமக்க ளினைவருங்காராளர்
பணிசெய்து பலமுறையையுங்
கொண்டுபரிவட்டமுங் கட்டியேவருவரிக்
குவலய மதிக்கவேதான்
கூறியகச்சிவா மேகம்பாலயக்
குமுதக்கி லிட்டவிழியே.

என்றிவ்வாறாக தொண்டமண்டலத்திற் சிறந்த காஞ்சிமாநகரத்தி லேகம்பவாணராலயத்திலே ஓர் அழகிய கற்கம்பத்திலே பண்டுதொட்டின்றுவரைக் கணப்பட்டமை கொண்டும், மற்றும் மேற்கூறிய பதினெண்மரும் தற்சுதந்தரத்தொழிலின்றி மேன்மையரான மூவருணத்தார்க்கும் உதவித்தொழிற்காரர்களாய் இனிது விளங்குவதாலும் இப்பதினெண்மருமே சூத்திரவகுப்பினராவர்.

மா :—இச்சூத்திரர்கட்கு மேல்வருணத்தாராய வைசியர்கள் ஓரேவகுப்பினராய் விளங்குகின்றார்களா? அல்லது பலவகுப்பினராய் விளங்குகின்றார்களா?

ஆ :—பலவகுப்பினராகவே விளங்குகின்றார்கள்.

மா :—அப்பலவகுப்பினரும் எவ்வெப்பெயர்கொண்டு விளங்குகின்றார்கள்.

வைசியரின் உட்பிரிவு.

தராசுகொண்டு பொன் வெள்ளி இரத்தினம் இவை முதலானவைகளை வியாபாரஞ்செய்பவர் தனவைசிய செட்டிகளென்றும், ஆவினையோம்பி உழுதுபயிர்செய்பவர் பூவைசிய பிள்ளைமாரென்னும் பெயர்பெறுவர்கள்.

மா:—இவர்களுள் பூமியில் உழுது பயிர்செய்யும் வேளாளரென்னும் பிள்ளைப்பட்டதாரிகளுக்குச் சிறப்புப்பெயர் யாது?

வேளாளரின் பூர்வநாம விளக்கம்.

ஆ:—மண்டலபுருடன் செய்த சூடாமணிநிகண்டில் 2-வது மக்கட்பெயர் தொகுதியில், இளங்கோக்கள், மன்னர் பின்னர், இப்பர், எட்டியர், காராளர், வேளாளர் என்னும் இவ்வாறும் பிறவுமாம்.

மா:—இவ்வறுவகை பெயர்க்கும் பொருள் யாவை.

ஆ:—இளங்கோக்கள்:—முதற்பொருளாகிய நிலம் பொழுதிரண்டிற்கும் தலைமைபெற்ற அரசர்போலல்லாது நிலமொன்றற்கே தலைமைபெற்றுள்ளாராதலின் இளங்கோக்களெனப்படுவர்.

மன்னர் பின்னர்:—வேதியரை முதல்வரென இடவரைகூறினதுபோல, அரசர்க்கு அடுத்தபடியினராதல்நோக்கி மன்னர் பின்னரென அடையொடும் இடவரையறுத்ததென்க.

இப்பர்:—யாவர்க்கும் இம்மைப்பயனுக்கு உபகாரகாரணங் கொண்டதாலென்க.

எட்டியர்:—ஓர் காலத்தில் அரசனாற் கொடுக்கப்பட்ட. தேசவழக்காகிய சிறப்புப் பட்டப்பெயராம்.

காராளர்:—கார் என்பது மழைக்கும், பருவத்தொன்றற்கும் நீர்க்கும் பெயராதலால் அதனையாளுவோர் என்றபடி.

வேளாளநாம விளக்கம்.

வேளாளர்:—வேளாளரென்னுஞ் சொல், வேளாண்மையென்பதிலிருந்து வந்தது. இதன் சாதாரணப்பொருள் பயிர்செய்

தல், தானஞ்செய்வோன் எனப்படும். அஃதாவது, அறுவடை காலத்தில் களத்தில்வரும் சகலருக்கும் மேரை முதலிய கொடுத்தலாலும், அரசர்களுக்கு இரண்டாவதாக நமது தேசத்திய வித்துவான்களுக்கும் மற்றைக் கல்விவல்லோர்களுக்கும் இம்மரபினரே பெரும்பாலும் சன்மானங்கள் செய்துவந்ததாகக் கூறும் சரித்திரங்களாலும் நன்குபுலப்படும்.

இன்னும் வேளாண்மை என்பது, நன்றி, ஈகை, வேளாண்டொழின்மை முதலிய பலபொருட்குறித்த ஓர் சொல். அஃது வேளாண்டொழிலுடைமையானன்றி ஈகைமுதலிய நற்செய்கையுடைமைக்கும் உரியதோர் குடிப்பண்பாயிற்று.

இன்னும், வேளாண்டொழில், வேள்-நன்னிலம், ஆள்-உரிமைத்தலைமை, தொழில்-முயன்று முடித்தல்; இதனால் நன்னிலந்திருத்தி செந்நெறிபொங்கப் பைங்கூழ்விளைக்கு முரிமைத் தலைமைத் தொழிலென்னப்படும்.

இன்னும், வேள்-விரும்பப்படுகை, ஆண்டொழில்-ஆண்மைத்தொழில். இதனால் அரசரால் விரும்பப்படும் மந்திரித்தலைமை, சேனைத்தலைமை முதலிய ஆண்மைத்தொழிலுடையோரென்பதூஉம் அமையும்.

இன்னும், வேளாண் குடிப்பிறப்பினர் ஈகைமுதலிய நற்செய்கைகளின் மிக்காரென்பதற்கு வேறு கூறவேண்டுவதின்று. இவர்கள் குடிப்பெயரே சான்றென்க; அன்றியும் அந்தணர் அரசர் சூத்திரர் முதலியோர் தத்தமக்குரிய ஒழுக்கங்களை நடாத்துதற்கு வேளாண்குடிகளின் உதவி முற்றும் வேண்டியிருத்தலின் இவர் நெறி பெருநெறி யென்பதற்கு மஃதே சான்றென்க.

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் தேவாரம்.

வாளார்கண்செந்துவர்வாய் மாமலையான் றன்மடந்தை
தோளாகம்பாகமாப் புல்கினான்றொல்கோயில்
வேளாளரென்றவர்கள் வள்ளன்மையான்மிக்கிருக்குந்
தாளாளராக்கூரிற் றான்றோன்றிமாடமே.

திருவள்ளுவதேவர் குறள்.

தாளாண்மையென்னுந் தகைமைக்கட்டங்கிற்றே
வேளாண்மை யென்னுஞ்செருக்கு.

(இ-ள்) தாளாண்மை என்னும் தகைமைக்கண் தங்கிற்று, முயற்சியென்று சொல்லப்படுகின்ற உயர்ந்த குணத்தின்கண்ணே நிலைபெற்றது. வேளாண்மை என்னும் செருக்கு எல்லார்க்கு முபகாரஞ்செய்தலென்னும் மேம்பாடு எ-று.

இதனால் மேற்கூறிய இருவாசிரியர்களினும் உழவர்; மேழியர் என்றழைக்கப்படும் பயிர்செய் வேளாண்மாக்களே மிக்கதோர் மேம்பாடுடையாரென்று உள்ளங்கை நெல்லிக்கனியென செவ்வனே விளங்குகின்றதென்க.

மா.—ஆயின், ஏனைய கீழ்மக்களுட்சிலரும் (அதாவது பதினெண்வகை ஏவற்றொழிற் சூத்திரர்களும்) தம்முள் பயிர்செய்தல், வியாபாரம், பசுக்காத்தல் முதலியன செய்துவருகின்ற காரணங்கொண்டு அவர்களையும் ஏன் வைசியவகுப்பினராய வேளாளரென்று கூறவொண்ணாது?

வைசியதொழில்கொண்ட சூத்திரர் வைசியராகாரெனல்.

ஆ.—வைசியராம் வேளாளமரபினர், இற்றன்று; பன்னெடுங்காலமாகப் பிறவியினியற்கைப்படிப் பரம்பரையாக வேளாண்மைக்கு ஏதுவான தாளாண்மையையே தங்கட்குரிமையெனக் கொண்டு, காலவேறுபாடு, இடவேறுபாடு, செயல்வேறுபாடு என்பனவற்றால் சிறிதும் மாறாது ஓரே நிலைமைத்தாய் வாழ்ந்து வருகின்றனர். சூத்திரர்களோவெனில், தாங்கள் தங்கள் இயற்கைத் தொழிலாய மேல்வருணத்தார்க் கேவல்புரிவதை சிற்றுணர்வால் இழிவெனமதித்துக் காலவேறுபாடு, இடவேறுபாடு, செயல்வேறுபாடு முதலிய நவீனசங்கற்ப விகற்பங்களால் இயன்றவாறு சமயம்நேர்ந்துழி பற்பல தொழிலுரிமையைச் சாதித்து உடலோம்பலொன்றையே கடைப்பிடித்து, வந்த வகுப்பிற்கேற்ற வான்முறை பிறழ்ந்தொழுகுவது நோக்கி இவர்களை வேளாண் மாந்தரென்று கூறல் எட்டுணையும் பொருந்தாதென்க.

மா:—இத்தகைய சீருடைச்செல்வர்களாய வேளாண்மாக்களுக்குப் பசுக்காத்தல் வந்தவாறென்னை?

பசுககாததல் வைசியர்கட்குப் பண்பேயென்பது.

ஆ:—பசுக்காத்தல் உழவுக்கு இன்றியமையாததாயிருக்கின்றது. எங்ஙனமெனில், எருதுகள் ஏருக்கும் பசுக்கள் பாலுக்கும் * நிரையாக்களுக்கு முக்கியமானவையாம். இதன்றி கொம்புள்ள மிருகங்களெல்லாம் விளைநிலத்தின் எருவிற்ாகவும் இருவியந்திரங்களைப்போல உழவுக்கு அத்தியாவசியமென்பதும் சொல்லாமலே விளங்கும்.

மா:—நிற்க; வைசியராம் வேளாளகுடிகட்கு ஏதும் வேறு நாமங்கள் உளவோ?

ஆ:—உள.

மா:—அவை யெவை?

ஆ:—தேசகால பேதங்களின்படி வேளாளர்கட்கு பிள்ளைகள், முதலிகள், செட்டிகளெனவும், வடக்கிலும் வடமேற்கிலும் வெலமரெனவும் வழங்கப்படும். இதற்குப்பிரமாணம் வருமாறு

பிள்ளைப் பட்டப்பெருரை.

சேக்கிழார் புராணம்.

இமயமலையரையன்மகடழுவக்கச்சி யேகம்பர்திருமேனிகுழைத்தஞான்று, சமயமவையாறினுக்குங் கலைவிக்கிசர்ந்தபடியெட்டுமெக்கிராமிநெல்லும், உமைதிருச்சூடகக்கையால்கொடுக்கவாங்கி யுழவுதொழிலாற்பெருக்கியுலகமெல்லாம், தமதுகொழுமிகுதிகொடு வளர்க்கும்வேளாண்டலைவரை, அவ்வம்மையார் தம

* நிரை—பசுமந்தை.

து அருமைத்திருவாக்கினும் பிள்ளைகளே!' யெனவழைக்கப்பட்டமைகாரணமாக அது பட்டப்பெயராயிற்று.

புராணசாரத்திரட்டில்,

மனிதரிற்றேவராதலின் முதலாம் வருணர்தாமையரேயாதி, இனியபேரதுவும் வேந்தர்மண் விளங்குமியற்கையானிராசரே யெனவும், புனிதசீர் காமபீடத் தெம்மன்னை புதல்வராய் நென் முதல் பெற்றித், தனியறமதனை யாதலான் வேளாண்டலைவர்தாம் பிள்ளையேயெனவும்.

முதலியார்பட்ட முதுரை.

சீரொன்றுதேவர்முதலாதலாற் றில்லைவாழ்முதலி
யாரென்றுநாமம்படைத்தது போன்மற்றவருமந்தப்
பேரொன்றுபெற்றதுவேளாண் முதன்மையைப்பெற்றலவோ
வாரொன்றுபூண்முலையா யெளிதோதொண்டையண்டலமே.

அருண்மொழித்தேவராகிய சேக்கிழார் பெரியபுராணஞ் செய்து அரங்கேற்றியகாலத்து சோழராஜன் முதலியபெரியோர்கள் சேக்கிழார் வரவுநோக்கி மிகவியந்து அன்புமீதூற "எம்முதலிகளோ" என்ற காரணத்தால் அது பட்டப்பெயராயிற்று. முதலி-முதன்மையாதலையுடையவன் என்றபடி.

செட்டிகள்:—செட்டுத் தன்மையையுடைய வியாபாரஞ் செய்தலால் செட்டிகளென்னும் பட்டப்பெயர் வந்தது. என்க.

வேளாண் மாந்தரது பூர்வபட்ட விவரணம்.

மேற்கூறிப்போந்த மூவகைச்சிறப்புப் பட்டப்பெயர்கள் வழங்கத்தலைப்பட்ட காலத்துக்கு முன்னே நிலத்துரிமை, வைசியராகிய வேளாளர்க்குடைமையால் அதுகாரணமாக "கிழார்" என்

னும் பட்டப்பெயரும் வழங்கிற்றெனக. கிழார் எனபதன்பொ ருள் உரிமையாளர் என்பது. (கிழமை—உரிமை) இங்கே அக் கிழமையென்னும் பண்புப்பெயர் இறுதி மை விகுதியும் இடை அகரவுயிருங்கெட்டு ஆர் என்னும் உயர்திணைப் படர்க்கைப்பன் மை விகுதிபுணர்ந்து கிழார் என முடிந்ததென்க.

கிழார்பட்டம் வழங்கிய காலம்.

இப்பட்டப்பெயர் பன்னெடுங்காலத்துக்கு முன்பே வழங் கிவந்ததென்க. என்னெனில், கடைச்சங்கவிர்ணர்கள் நாற்பத் தொன்பதின்மருள் கூடலூர்க்கிழார், அரிசிற்கிழார், சேக்கிழார், பாக்கிழார் என்பாராலும் இனிதுவிளங்கும். இவ்வுண்மை யுணரா த போலிமாந்தர் சிலர் அழுக்காறு முதலிய காரணமீது வேறுபொருள் கூறியும் புலம்பாநிற்பர். ஆகவே இவ்வேளாள வைசியர்கட்கு உரிமைபயக்கும் கிழார்பட்டம் 2500 வருடங் கட்கு முன்னமிருந்ததென்றும், வேளாளரும் அவ்வளவு பூர்வ காலத்திருந்த வருகின்றார்களென்றும் இனிது விளங்குகின் றது.

மா:—இனி இவ்வணிகிய வேளாளமாந்தர்கட்கு மேற்கூறிய பல்வகைப்பட்டப் பெயர்கள் பூர்வம் வழங்கியிருக்க இப்போது பெரும்பாலும் அவைமறைந்து செட்டியார், முதலியார், பிள்ளை மார் என்னும் இம்மூன்று நாமங்களே மிகுத்தும் இவற்றுள்ளும் முதலியார், பிள்ளைமார் என்ற பட்டங்களே விசேடமாயும், இவ் விருவருள்ளும் பிள்ளைப்பட்டதாரிகளே மிக்குடையாராயும் கா ணப்படுகின்றதே; இதனால் அப்பிள்ளைப்பட்டத்துக்கு ஏதோ ஓர் விசேடமிருக்கவேண்டுமென நினைப்புறுகின்றேன்.

பிள்ளைப் பட்டப் பெருமை.

ஆ:—ஆம், நீர் நினைத்தபடி விசேடமுண்டு. பூர்வம் சீர்காழி யென்னுந் திவ்யக்ஷேத்திரத்திலே சிவபாதவிருதயர்க்கும் பக

உயிர்க்கும் தவப்பயனாயவதரித்த ஸ்ரீஞானசம்பந்தசுவாமிகள் தமது மூன்றாம்வயதிலே பிதாவோடு சிவகெங்கையையடைந்து அங்கே தம்மைத் தீர்த்தக்கரையிலிருத்திப் பிதா ஸ்நானஞ்செய்து எழுமுன் தம் பரமபிதாவாகிய சிவபெருமானைவிட்டு நீங்கி நெடுநாளாயிற்றென்னுங் கருத்தோடு தோணியப்பராலயத்தை நோக்கி யழாநிற்க, அஃதுணர்ந்த ஸ்ரீ சிவபிரான் பார்வதிதேவியாரோடும் இடபாரூடராயெழுந்தருளி அவரையடுத்து பார்வதி தேவியாரை நோக்க, உடனே அவ்வம்மை பிள்ளையாரது அழுகைக்காற்றாது திருவுளமிரங்கி பொற்கிண்ணத்திலே திருமுலைப் பாலைக் கறந்து ஞானமிர்தமுங்கூட்டி யூட்டியஅப்பரமதயாளுவே ஓர்கால் காஞ்சி காமகோட்டத்திலே காமாக்ஷி யென்னுந் திருநாமத்தனாய் அறுசமயத்தாரும் உடலோம்பற் காரணமாகத் தமதிறைவரால் தந்தருளப்பட்ட எட்டுழக்கிராழி நெல் விரையையும் பெற்று ஆண்டுள்ள வேளாண்மாக்களை நோக்கி எமதருமைப்பிள்ளைகாள்! நீவிர் இதனைப்பெற்று உழவுத்தொழிலாற்பெருக்கி உலகுயிர்க்குமுதவிநீவிரும் உய்யக்கடவீர்கள் என்றருளிச்செய்த திருவாக்கினாற் கிடைத்தபிள்ளைப் பட்டமன்றோ! ஏ மாணவ! இதன்பெருமை யாவரறிவார்; எவர்க்குக்கிடைக்கற்பாலது! இத்தகையபெருஞ்சிறப்புவாய்ந்த இப்பிள்ளைப்பட்டம் நமது பரமகருணாநிதியாகிய அருளன்னையாரது அருமைத்திருவாக்காலழைக்கப்பட்டமையானே ஏனையோரால் தந்த பல்வகைப்பெயர்கட்கும் மேம்பாடாய் விளங்கியோங்குகின்றது. இதனானே மத்தியகாலத்திற்றோன்றிய நவீன கீழ்க்குடிச்சாதியாருட் சிலர் அந்தோணியாபிள்ளை, அதிசயம் பிள்ளை, பாக்கியம்பிள்ளை முதலியனபோன்றும், மற்றும் சங்கரஜாதியர்களிற் சிலரும் தங்கடங்கள் ஈனஜாதித்தன்மையை யொளிக்குமாறு இவ்வருட்பட்டத்தைத் தரித்துக்கொள்கின்றார்கள். இவர்கள் இங்ஙனம் போலிப்பட்டத்துக் காசைகொண்டதாலன்றோ உண்மையறியாச்சாமானிய உலுத்த புத்தியினர் "சாதியில் கெட்டவன் வேளாளன் கதியில் கெட்டது கத்தரிக்காய்" யென்பர். ஆயினும் இஃது நம் புராதன எதார்த்த வைசிய வேளாளர்களை ஒருபோதும் சாராதென்க.

மா:—அறிந்தனன்; ஆயினும், இவ்வேளாண்மாக்கள் இத்தகையினரென்பதைப்பற்றி ஏனைய தொல்லாசிரியர்களால் சொல்லாநின்றனரேதேல் தயவுகூர்ந்து கண்டு எடுத்தோதப் பிரார்த்திக்கின்றனன்.

தொல்காப்பியம் மரபியல்.

ஆ:-"வைசியன்பெறுமே வாணிபவாழ்க்கை" என்னும், "மெய்தெரிவகையி னெண்வகையுணவின் செய்தியும் வரையாரப்பாலான்" எனவுங் கூறி, தொழியாது "வேளாண்மாந்தர்க்குழுதூணல்லதில்லெனமொழிப பிறவகைநிகழ்ச்சி" எனவுங் கொடைமடக்காரணங்காட்டி ஆசிரியர் தொல்காப்பியனாரும் விதந்தனரென்க.

வேளாளரது சிறப்பியல்.

திருக்கை வழக்கம்.

ஆதிக்குச்செம்பொனளிக்குங்கையாகமங்கள்
வேதபுராணங்கள்விரிக்குங்கை—நீதிநெறி
மானங்குலங்கல்விவண்மையறிவுடைமை
தானந்தருமந்தழைக்குங்கை—யானதமிழ்
கல்லார்களென்றுமல்கற்றோர்களென்றுமல்
எல்லாரையுங்காத்தீடேற்றுங்கை—வல்லமைசேர்
மைம்மாமுகிலுலகைவாழ்விக்குமென்மைபோல்
கைம்மாறிலாதளிக்குங்கற்பகக்கை—செம்மையா
ஊருணிநீர்போலுலகத்தவர்க்கெல்லாம்
பேறளிவாளீயும்பிரதாபக்கை—பாரில்
உடுக்கையிழந்தவன்கைபோலவாங்கே
கொடுக்கவிசைக்குளிர்க்கை—பிடிக்கணிறால்
மாமறையோர்மன்னரொடுவேந்தடுத்தருத்திருக்
தாமலையாமற்கொடுத்துத்தாங்குங்கை—தேமருவும்
பொன்முடிமன்னர்புனையத்தரிக்குங்கை,
மன்னர்முலாபாரத்தரிக்குங்கை—நன்னயத்து என்றபடி.

இஃதன்றியும் குலோத்துங்கமகாராஜன் கம்பரைச் சீறிய போது அவர் கொடுத்திருந்த விருதுகளைச் சபையின்கண்ணே அவிழ்த்துவைத்து, ஏராஜனே! "உம்மைக்கண்டுதான் தமிழ்ப்பாடலைப்பாடினேன்; வேளாளரைப் பாடியவாயால் வேந்தரைப் பாடுவதில்லையென்பது என் சங்கேதமென்று உமக்குத்தெரியாதா" என்றார். இதன்விரிவு புலவர்பிரதாபங்கூறும் விநோதரசமஞ்சரியிற்காண்க.

மா:—அறிந்தேன்; இக்கம்பர் இப்பெற்றியுடையவர் என்பதை எனக்குக் கிருபைகூர்ந் தருள்வீர்களாக.

கம்பர் சரித்திரச் சுருக்கம்.

ஆ:—கம்பர் ஏறக்குறைய 1000த்துச் சில்வான வருடங்களுக்கு முன்னே திருவழுந்தூரிற்பிறந்து எளிமையினால் வெண்ணெய் நல்லூர்ச் சடையப்பமுதலியார் வீட்டில் வளர்ந்து மாடு மேய்த்தற்றொழில் செய்துவந்தனர். ஒருநாள் இவர் வயிரபுரமென்னும் ஊரில் கம்புந் தினையும் விதைத்த வயலைக்காத்திருந்து 15 நாழிகைக்குமேல் நித்திரைபிறந்து அருகிருந்த காளிகோவிலினுறங்கினர். பின்பு தினைப்புனத்தைக் குதிரைமேய்வதாகக் கனாக்கண்டெழுந்துபோய்ப் பார்க்கவே அங்ஙனமே மேய்ந்து கொண்டிருந்தது. அதுகண்டு குதிரையை அதட்டியும் போகாமையால் மீளவும் அக்கோவிலெதிர்சென்று அழாநிற்க, காளி உள்ளமிரங்கிப் பீஜாக்ஷரத்தைநாவிலெழுதிப் பிரசாதிக்கவே சரஸ்வதி வரம்பெற்று ஓர் கவிபாடிக் குதிரையைக்கொன்றும், மீளவும்அக்குதிரை அவ்வூர் அதிகாரியாகிய காளிங்கராயனுடையதாதலால் அவருங் கேட்டுக்கொண்டபடி அக்கவியின் ஈற்றடியை மாற்றிப்பாடி உயிர்ப்பித்தனர். இதையறிந்த சடையப்பமுதலியாரும் துங்கனென்னும் சோழராஜனும் அவன் மகனாகிய குலோத்துங்கசோழனும் விசேஷமாகச் சன்மானித்துவந்தனர். அதன்பின்னர் முதலியாரும் அரசனுங் கேட்டுக்கொள்ள இராமாயணம்பாடித் தில்லை மூவாயிரவர் முதலியோர் கை

யொப்பமும்பெற்று ஸ்ரீரங்கத்தில் ஸ்ரீ ரெங்கநாதர் சந்நிதியில் அரங்கேற்றி வாழ்ந்திருந்தனர் என்பதாம். பின்னுங்கேட்பாய்

பாணியிற்கங்கைநதி மலையினிற்கைலமலை
பாரழுகினிற் றண்டகம்
பழமொழியிலெள்ளவசொல் லரசரிற்சேரமான்
பத்தியிற்சிறியதொண்டன்
காணியிற்றொண்டையாம் புகழில்வேளாளர்புகழ்
கான்முளையினிற்பகீரதன் என்பதனாலும் இனிது

விளங்கும். நிற்க; அரசர்களைப்போல இவர்கட்குத் தசாங்க முதலிய விருதுகளுமுண்டு. அவைவருமாறு காண்க:—பெயர் வேளாளர், மலை-மகம்மேரு, ஆறு-கங்கை, நாடு-எசு, நகர்-999 வாகனம்-ஐராவதயானையும், உச்சைச்சிரவக்குதிரையும், மாலை செங்குவளை, கொடி-மேழி-சிங்கம்-குயில் படை-கலப்பை, முரசம் கொடை. இதற்குச் செய்யுட்பிரமாணம் வருமாறு காண்க:—

புராணசாரத் திரட்டு.

நெடுநீர்வேலைப்புரவிபோர்த்த
மன்னுயிரெவைக்குநன்னயத்துதவுங்
கொடைமடங்குறித்தகொள்கையூரதலின்
வேளாளரென்னவியத்தகுபெயரும்
வருணமாச்சிரமம்வகையுளித்தாங்கி
திருநிலநிலைத்தலிற்றிகழ்மேருமலையும்
நல்குரவொழியப்பல்வளம்பரப்பி
அறங்கடைநிறுத்தியணைத்தையும்புனிதஞ்
செய்தலிற்கங்கைத்திருப்பேர்யாறும்
கோடாமரபின்வாடாவகையின்
மன்னரைக்காக்குநாடெழுபானென்பதும்
அன்னவர்க்காக்கமுன்னியநகர
மொன்றொழியாயிரமென்றது,யிந்திரற்
கின்முகிலூர்திதந்ததாஉமன்றி
அமுதவன்குடிபெறத்தமரவாரணமுன்
கடைதரவோடிகின்பெறவளிப்ப
நாரணனிசைத்தவெள்வாரணக்குரகத

யூர்தியுந்தொழிற்றிறமுறைகளங்கருவித்
தாவறக்காட்டுந்தனிக்குறிகொடியாஞ்
சிங்கங்குயிலொடுதிகழ்தருமேழியும்
பொழுதளவறுக்கும்விழுமியகுறியிற்
றிங்களேர்மலர்ச்செங்குவளைத்தாரும்
கலிப்பகைதெறுபடையிலப்படையாகவும்
ஆதுலர்விளிக்குமருட்கொடைமுரசுமெனச்
சீரியற்றசாங்கமார்கலியுலகத்து
வானவர்மன்னர்வரிசையின்வழங்கத்
தம்மியல்விளங்கவம்மூன்றும்வருணர்
செம்மைசிரோன்றேதிகழ்ந்தவேங்கணுமென என்றபடி.

வேளாளர்க்குநிறுத்தலளவைப்பூர்வீக சுதந்தர மென்பது.

துலாபாரம் புராணசாரத்திரட்டு.

அண்டவடிக்குப் பலநிறுக்கு மக்களை நூலடிச்சி
கண்டன் மறைந்தோவண நிறுத்து முன்னாம் பின்னுங் காசினியில்
மண்டுபுகழான் புரூரவனும் மன்னன் வானோர் மகட்புணர்தோம்
விண்டுபோகத்துலைபுகுத்தி நிறுத்தார் வேளாண்மைந்தர் தம்பேர்.

என்னுமிச்செய்யுளால் வேளாளர் பண்டைக்காலத்தும் நிறுத்தல் முகத்தல் முதலிய அளவைகளைத் தமது சுதந்தரத்திலே யுடைய கௌரவமான வர்த்தகக் கூட்டத்தினராயும் வாழ்ந்து வந்ததாகவே தெரியவருகின்றது. இன்னும்,

சோமசுந்தரபாண்டியர்க்கு வேளாளர் மகுடஞ்சூட்டின ரென்பது.

மதுராபுரியிலே அநாதியாய் விளங்கும் ஒப்பருங் கடவுளாகிய ஸ்ரீ சொக்கலிங்கப்பெருமானது திவ்ய திருக்கோலமென்று

சொல்லப்பட்ட சோமசுந்தர பாண்டியனென்னு மரசனுக்குப் பட்டாபிஷேகஞ்செய்தகாலத்தில், அவர்க்கு யாவர் முடிசூட்டத் தக்கவர்களென்னும் விசாரம்வந்தபோது, பலவகையாராய்ச்சியானும் மக்களுயிர்க்கு உறுதித்துணையாகவிருக்கும் வேளாளருள் ஒருவர் அம்மகோற்சவத்தை நிறைவேற்றத்தக்கவரென்று யாவராலுஞ் சம்மதிக்கப்பட்டதென ஆலாஸ்யபுராணத்தால் வெளிப்படுகின்றது.

வினா :—அறிந்தனன். இந்தவைசிய வேளாளருக்கு மேலவர்களான பிரம்ம, க்ஷத்திரியர்களென்னும் இருவருணத்தாரையும் விட்டுச் சாதாரண உழவர்களை ஏன் அவ்வாறு முடிசூட்ட உத்தேசித்தனர்? இதற்கு ஏதும் காரணமிருக்கவேண்டுமென நினைக்கின்றேன். அங்ஙனமிருப்பின் தயைசெய்யவேண்டும்.

வேளாளர் மகுடஞ்சூட்டும் விசேடம்

ஆசி.—கூறுதும்,- வைசியரென்னும் வேளாளமரபினர் பிரமனது துடையிற் றோன்றியதால் அரசாளுதற்கு உறுதி செய்யத்தக்கவர்களென்கிற காரணத்தாலும், மற்றும் பிரம்ம க்ஷத்திரிய சூத்திரர்கள் பராதந்திர ஜீவிகளானமைகொண்டே அவர்களைவிட்டு சுதந்திர ஜீவிகளான வைசிய வேளாண்மாக்களை விரும்பினரென்க.

பூர்வம் ஸ்ரீராமபிரானுக்கு மகுடாபிஷேகஞ் செய்தபோது வேளாண்டலைவராவாரொருவர் அம்மகுடத்தினை எடுத்துக்கொடுக்க வசிட்டரேற்று முடிசூட்டினதைக் கம்பராமாயணத்தானும் இனிது விளங்குகின்றது.

கம்பராமாயணம்.

அரியணை யனுமன்றாங்க வங்கதனுடை வாளேந்தப்
பரதன் வெண்குடை கவிக்க விருவருங் கவரிவீச
விரைசெறி குழலியோங்க வெண்ணெயூர்ச்சடையன்றங்கள்
மரபுளோர் கொடுக்கவாங்கி வசிட்டனே புனைந்தான்மௌலி

மாண.:—ஐய, சாறறுய துணாநதனன். பூர்வம் சற்றேற க்குறைய 2500 வருஷங்களுக்கு முன்னே விளங்கிய கடைச்சங் கமிருந்து தமிழாராய்ந்த பொய்யடிமையில்லாப் புலவர் குழாங்க ளுள் ஒருவராய தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவனூர், எம்மத த்தார்க்குஞ் சம்மதமாயும், எச்சாதியாருமெச்சாநின்ற உச்சித மாய்த்திருவருளிச்செய்த திருக்குறட்பொதுமறையுளே ஏதும் இவ் வேளாண்மாக்களைச் சிறப்பித்துளதாயின் எனக் கெடுத்தோது வீர்களாக.

வேளாளரது உழ்வின் விசேடம்.

தேவர்குறள் 104-ம் அதிகாரம்—உழவு.

ஆசி.—உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார் மற்றெல்லாந்
தொழுதுண்டு பின் செல்பவர்.

(இ-ள்) பரிமேலழகர்:—உழுது உண்டு வாழ்வாரே வாழ் வார்—யாவரும் உண்ணும் வகையான் உழுதலைச் செய்து அத னாற்றாமுமுண்டு வாழ்கின்றாரே தமக்குரியாராய் வாழ்கின்றவர். மற்றெல்லாம் தொழுது உண்டு பின்செல்பவர்—மற்றையோரெ ல்லாம் பிறரைத்தொழுது அதனாற்றாமுண்டு அவரைப் பின்செல் கின்றவர் எ-று.

தாமுமக்கட் பிறப்பினராயிருந்து பிறரைத் தொழுது அவர் நிலகொடுப்பத் தாமுயிரோம்பி அவர்பின் செல்வார் தமக்குரிய ரல்லரென்பது கருத்து.

சுழன்று மேர்ப்பின்ன துலக மதனு
லுழந்து முழவே தலை.

(இ-ள்.) சுழன்றும் ஏர்ப்பின்னது உலகம்—உழுதலான் வரும் மெய்வருத்தம் நோக்கிப் பிறதொழில்களைச் செய்து திரிந் தும், முடிவில் ஏருடையார்வழியதாயிற்று உலகம்; அதனுல் உழ ந்தும் தலையுழவே—ஆதலான் எல்லா வருத்த முற்றும் தலையாய தொழில் உழவே எ-று.

உழுவா ருலகத்தார்க் காணி யஃதாற்றா
தெழுவாரையெல்லாம் பொறுத்து.

(இ-ள்.) அஃது ஆற்றாது எழுவாரை எல்லாம் பொறுத்து—அவ் வுழுதலைச் செய்யமாட்டாது பிற தொழில்கண்மேற் செல்வார் யாவரையும் தாங்குதலால், உழுவார் உலகத்தார்க்கு ஆணி—அதுவல்லார் உலகத்தாராகிய தேர்க்கு அச்சாணியாவர் எ-று. உழுவாரென்றது உழுவிப்பார் மேலுஞ் செல்லும்.

பலகுடை நீழலுந் தங்குடைக் கீழ்க் காண்ப
ரலகுடை நீழலவர்

(இ-ள்) அலகு உடை நீழலவர்—உழுதற்றொழிலான் நெல்லினை யுடையராய தண்ணளியுடையோர், பலகுடை நீழலும் தங்குடைக்கீழ்க்காண்பர்—பலவேந்தர் குடை நிழலதாய மண் முழுதினையுந் தம்வேந்தர் குடைக்கீழே காண்பர் எ-று.

அலகு:—கதிர். தங்குடைக்கீழ் காண்பர்—தம்மரசனுக்குக் கொற்றம் பெருக்கி மண் முழுதும் அவனதாகக் கண்டிருப்பரென்பதாம். இரப்போர் சுற்றமும் புரப்போர் கொற்றமும் உழவிடை விளைப்போர் என்றார் பிறரும்.

உழவினார் கைம்மடங்கி னில்லை விழைவதூஉம்
விட்டே மென்பார்க்கு நிலை.

(இ-ள்.) உழவினார் கைம்மடங்கின் :—உழுதலையுடையார் கை அதனைச் செய்யாது மடங்குமாயின், விழைவதூஉம் விட்டேம் என்பார்க்கு நிலை இல்லை—யாவரும் விழைவு, முனைவும் யாந்துறந்தோமென்பார்க்கு அவ்வறத்தின்கணிற்றலு முளவாகா எ-று.

உழவர்க்கு உறுப்பாய கை வாளா இருப்பின் உலகத்து இம்மை மறுமை வீடென்னும் பயன்கள் நிகழாவென்பதாம்.

இன்னும், 1000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னே சிவத்தியானம் சிவபூசை முதலியன வியற்றி நீண்டகாலம் தேகத்தோடிருந்து ஈற்றில் ஸ்ரீவிநாயகக்கடவுள் கிருபா விசேடத்தால் திருக்கைலாய நாதரைச் சேவித்திருந்த ஔவையாரும் தமது ஆத்திசூடியில்

சீரைத்தேடி யேரைத்தேடு
மேழிச்செல்வங் கோழைபடாது
தொழுதூண்சுவையி லுழுதூணினிது. என்றும்,

நல்வழியில்

ஆற்றங்கரையின் மரமு மரசறிய
வீற்றிருந்த வாழ்வும் விழுமன்றே—ஏற்றம்
உழுதுண்டு வாழ்வதற்கொப்பில்லைகண்டீர்
பழுதுண்டு வேறோர் பணிக்கு.

என்னுமிவ்வாக்கியங்களால் வேளாண்மாக்களின் பயிர்செய்தற் றொழில் மிக மேன்மையதென்றும், அதனால் அவர்க்குயர்வும் விளங்குகின்றது. இது மட்டோ பின்னும்.

குருபாததாசர்செய்த குமரேச சதகத்தில்

நல்லதேவாலயம் பூசனைநடப்பதும்
நாடோறு மழைபெய்வதும்
நாடிய தபோதனர்கள் மாதவம் புரிவதும்
நல்வேத வேதியரெலாஞ்
சொல்லரிய யாகாதி தருமங்கள் செய்வதுந்
தொல்புவி செழிக்கு நலமுஞ்
சுபசோபனங்களுங் கொற்றவர்கள் செங்கோ
னடக்கு மனுநெறி முறைமையும்
வெல்லரிய சகிர்தமொடு வர்த்தகர் கொள்விலையும்
விற்பனையு மதிக புகழு
மிக்கவதி காரமும் தொழிலாளர் சீவனமும்
வீரநிறை சூரவலியும்
வல்லமைகள் சகலமும் வேளாளர் மேழியின்
வாழ்வினால் விளைவனன்றோ

என்னுமிச் செய்யுளானும், அம்பலவாணக் கவிராயர் பாடிய

அறப்பளீசுர சதகத்தில்

யசனாதி கருமமுந் தவறாமல் வேதிய
ரியற்றிநல்லோர் பெறுவதும்

இராச்சியபாரஞ் செய்து முடிமன்னர் வெற்றிகொண்
டென்று நல்லோர் பெறுவதும்
வசனுதி தப்பாது தனதானியந்தேடி
வசியர் நல்லோர் பெறுவதும்
மற்றுமுளபேரெலா மடிமையென்றிடா ததிக
வளமை பெற்றோர் பெறுவதும்
திசைதோறுமுள்ளபல தேவாலயம் பூசை
செய்ய நல்லோர்பெறுவதுஞ்
சீர்கொண்ட பைங்குவளை மாலைபுனை வேளாளர்
செய்யுமேழிப் பெருமைகாண்.

என்னுமிச் செய்யுளாலும், இன்னும் பற்பல நூல்களிற்கூறிப் போந்த வுதாரணங்களாலும் இவ்வேளாண்மரபினர் மிக்கதோர் பூர்வீக சுதந்திரச் சிறப்புடைச் செல்வர்களென்றே தெரிகுவாயாக. இதற்குச் சான்றாக,

தொழுங்குலத்திற் பிறந்தாலென் சுடர்முடிமன்னவராகி
வெழுங்குலத்திற் பிறந்தாலெனிவர்க்குப்பின் வணிகரெனுஞ்
செழுங்குலத்திற் பிறந்தாலென் சிறப்புடைய ராவலென்
உழுங்குலத்திற் பிறந்தாரே யுலகுய்யப்பிறந்தாரே. என்று கல்வியிற் பெரியகம்பருங் கூறுவாராயினர்.

மாண:—ஆம் அறிந்தனன்; ஐய! இப்பெருஞ் சீருஞ் சிறப்பும் அருமையும் பெருமையும் வாய்ந்துளார் பூர்வம் நிலவரமாய் வசித்த நாடு நகரங்களின் விவரங்களும் மற்றும் கோத்திர சங்கியைப்பற்றியும் தக்க பிரமாண பூர்வமாக எடுத்தோதப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

வேளாளரது நாடுநகர கோத்திர சங்கியை.

[illegible].

ஆசி:- சீர்கொண்ட தொண்டமண்டலமிருபதுடனுறு
செப்பிடுங் கோட்டமவையிற்
சேருமெழு பத்தொன்பதாகு நாடவையினூர்
தெசநூறு நவநூறதாம்

பார்கொண்ட கோத்திரம பன்னீராயிரமுள
பகர்ந்த பட்டயமுள்ளதிப்
பட்டயந்தனிலில்லை யுள்ளபடி முன்னோர்
பகர்ந்திடு மூர்களவையில்
வேர்கொண்ட கடலில வாயதோ திரைவீசு
வேலை நிலத்தைக் கொண்டதோ
வேற்றரசர் நாட்டினிற் சேர்ந்திட்டவோவலது
மேடாய் வளர்ந்திட்டதோ
கார்கொண்ட நீர்கொண்டு பள்ளமழியாயவோ
கழுவுமிவ்வூர் களெல்லாம்,
கச்சியிற் கல்வெட்டு செப்பேட்டி லுளவென்று
கற்ற நாவலர் சொன்னதே.

கோட்டமோ ரிருபானான்கு கூறுநா டெழுபத் தொன்பான்
ரேட்டெழு லாயிரத்துத் தொளாயிர நந்தமாகுந்
தாட்டெழு கோத்திரங்கள் சகத்திரம் பன்னிரண்டாம்
நாட்டில் வேளாளர் தம்மை நவின்றிட வடங்காலக்கம்.

சேக்கிழார் புராணம்.

நாடெங்குஞ் சோழன் முனைத்தெரிந்தே யேற்று
நற்குடி நாற்பத் தெண்ணாயிரத்துவந்த
கூடல்கிழான் புரிசைகிழான் குலவுசீர்வெண்
குளப்பாக்கிழான் வரிசைக் குளத்தூரான்முன்
தேடுபுகழாரிவருஞ் சிறந்துவாழச்
சேக்கிழார் குடியிலிந்தத் தேசமுய்யப்
பாடல்புரி யருண்மொழித் தேவரும் பிறந்தப்
பாலறு வாயரும் வந்துதித்து வாழ்ந்தார்

மசு:—இது நிற்க; நாட்டிற் சிறந்த நற்குடியாய வேளாண் மாக்கள் கார்காத்தவேளாளர், காணக்கிளிநாட்டுவேளாளர், ஊர் வளநாட்டுவேளாளர் *சோழநாட்டுவேளாளர், பாண்டிநாட்டு வேளாளர், தொண்டமண்டலவேளாளர், துளுவவேளாளர், நீறு பூசியவேளாளர், வீரசைவவேளாளர் முதலிய இன்னும் பல பிரிவினராய்க் காணப்படுகின்றார்களே! இவர்கள் இவ்வாறு பல

*சோழநாட்டுவேளாளர் - சோழியரெனப்படுவார்.

படப்பிரித்ததற்குக் காரணந் தெரிந்திலன். ஆகையால் அருள் செய்யவும்.

வேளாள பிரிவின் விவரணம்.

ஆசி:—மேலே காட்டிய செய்யுட் பிரகாரம் 24 கோட்டம், 79 நாடு, 1900 சிற்றூர்களினின்று 12000-ம் கோத்திர பூர்வமாய் வாழ்ந்து வந்தனரன்றோ? இங்ஙனம் வாழ்நாட்கழிக்குங் கால் சிற்சிலர் வசதிகாரணமாகவும், பற்பலர் பயிர்ச்செயல் சௌகரியார்த்தமாகவும், மற்றுஞ் சிலர் காலவேறுபாடு காரணமாகவும், இன்னுஞ் சிலர் அரசுரிமைக்கு அஞ்சியோடியும், பின்னும் பலர் தொழில் வேறுபாடு நோக்கியும் பலவேறு திசைகளை நோக்கிச் சென்று ஆங்காங்கே நிலைத்தமை கொண்டமையே அந்தந்த நாட்டின் காரணப்பெயராய் வழங்கத்தலைப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. ஆகவே வாழையடி வாழையாய் வந்த பூர்வ யதார்த்த வைசியவேளாள மரபினரிவரேயல்லது வேறல்ல. ஆனால் மேலேகூறிய வேளாளர்களுள் நீறுபூசிய வேளாளரென்பார் பூர்வம் மதுராபுரியிலே ஸ்ரீ ஞானசம்பந்த சுவாமிகள் சமணரை வாதில்வென்று கழுவேற்றத் துணிந்தபோது அவர்களிற் பலர் பயந்து விபூதி ருத்திராக்ஷந் தரித்துக்கொண்டு சிவமதத்தவர்களாய் பலவேறு திசைகளிற் சென்று வசிக்கின்ற வக்காரணத்தால் அப்பெயர் வழங்கத்தலைப் பட்டதாம். மற்றும் வீரசைவவேளாளரென்பார், ஆதிகாலத்தில் ஸ்ரீ சுப்பிரமணியக்கடவுள் சூரனை சம்ஹரிக்கத் தமக்குப் பிற்படையாக்கொண்ட நவவீரர்களின் வழிவந்தவராகலின் அப்பெயர் வழங்குவதெனை ஓர் சாராரும், ஸ்ரீ அகோரவீரபத்திரர்க்கு அடிமை பூண்டு தொண்டுபுரிந்துவரும் மரபுநோக்கி அப்பெயர் வழங்குவதெனை சிலருங்கூறத் தெரிகிறது. பிறவுங்கூறுவாருளர்.

இப்போது மேற்கண்ட பிரிவினர் பலருள்ளும் சிலர் சைவாசாரத்தால் மேன்மையையும், சிலர் அசைவாசாரத்தால் தாழ்மையையும், சிலர் திரவியமிகுதியாலும், சிலர் நாகரீகத்தாலும் சிலர் கல்வித்திறமையாலும், சிலர் தேகப்பொலிவினாலும், மற்றுஞ் சிலர் உத்தியோக மதிப்பினாலும் வெவ்வேறு பிரிவினராய்

காணப்படினும் நன் காராயுமிடத்து ஈற்றில் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வோர் விசேடம்பற்றிக் கொள்ளல்கொடுத்தலிற் கலந்துகொண்டே வருகின்றனர். ஓரறிவுயிரான மரத்திற்றோன்றிய பல கிளைக் கொம்பு கிளைகள்யாவும் ஒன்றற்கொன்று சிறிது பெரிதாகவும், சில கொம்பின் கனி இனிப்பாகவும் சில கிளைகளின் கனிகள் புளிப்பாகவும் அமைந்திருப்பினும் இனமாறுதலடைய வில்லையன்றோ? அதுபோன்று மேற்கண்ட வைசிய வேளாண் மாக்கள் மேற்கூறிய பல்வகைக்காரணத்தால் பல பிரிவாகக் காணப்படினும் யாவர்க்கும் மரபு ஒன்றே யல்லது வேறன்றென்க.

வேளாளரைசிலர் சூத்திரரென்பதின் விவரணம்.

மாண:—மாசிலாதருளும் தேசிகமணியோய்! தேவரீர் திருவாய்மலர்ந்தனவறிந்தேன். இப்போது நம் நாட்டில் வாழும் வேளாளர்களுட் பலரைச் சமயம்நேர்ந்துழி வினவுங்கால், அவர்கள் தங்களைச் சூத்திரரென்றே கூறுகின்றார்கள். இவர்கள்தான் இவ்வாறு கூறுகின்றார்களேயென்றால், பிராமணர்களும் இவர்களைச்சூத்திரர் என்று ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பங்களிலும் நிகிரிஷ்டம் செய்கின்றார்கள். இதன் விவரமென்ன? அருள் செய்யப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

ஆசி:— சீட, நீ எந்த வேளாளனைக் கேட்டனையோ அவன் தன்னைச் சூத்திரன் என்று கூறியதுண்மையே. எங்ஙனமெனில், அவன் உள்ளபடியே வேளாளனாயிருந்தும் தன்னை யின்னவன் என்று அறிந்துகொள்ளும் கல்வியறிவொழுக்கமில்லாத மந்தமதியினனென்பது சொல்லாமலே அமையும். அவ்வாறு கூறிய பாமரனது அழுக்குவாயினின்றும் வழுக்கி யொழுகிய இழுக்குரையை ஓர்பொருட்டாக வெண்ணற்க. ஏனெனில், வெடியார்களுட் பல்லோர் தாங்கள் வந்த வருணாச்சிரமதருமமின்னவையென்று அறிந்துகொள்ளப் போதுமான கல்வியறிவு குறைந்தும், அஃதுள்ளாரைச் செறிந்து கேள்வியாலறியும் ஆற்

றலுமற்ற ஒருமைப்பாடில்லாமை, தேற விசாரியாமை, அற்ப பழக்கமுடைமை முதலியவைகளால் சிரத்தை குறைந்தும், சாத்திகமிழந்தும், சோம்பலிற்றிரிந்தும், வறுமையில் மெலிந்தும் ஒன்றுமறியா உலுத்தர்களாய் நடைப்பிணம்போன்றும், நாடகப்பதுமையெனவும் விளங்குவாராகலினென்க.

வேளாளரைச் சில பிராமணர் சூத்திரரெனல்.

பிராமணர் கூறுவதென்னையோவெனின், கூறுதும்:- பிரம்ம க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரரென்னும் சதுர்வர்ணத்தோடு நிற்கவில்லை. இப்போதைய கலியுகப்பெருமான் உற்சவ விசேடத்தால் நான்கு வருணமும் நன்னான்கு வருணங்களாயின. அஃதெங்ஙனமெனில், பிராமணர்களில் பிராமணர் பிராமணர்களில் க்ஷத்திரியர், பிராமணர்களில் வைசியர், பிராமணர்களில் சூத்திரர் என இவ்வாறாகவும் மற்ற மூன்று வருணத்தார்களிலும் கர்மானுஷ்டானத்தாழ்வினால் காணப்படுகின்றார்கள். இவ்வாறு காணப்பட்ட பிராமணர்களில் தமது உயர்வருணத்துக்கேற்ப பிராமணிகம் அதாவது அந்த வருணாசிரம தருமமாகிய வேதம் ஓதல் ஓதுவித்தல், யாகஞ்செய்தல் செய்வித்தல், தானங்கொடுத்தல் வாங்குதல் முதலியனவும் மற்றும் நித்திய கருமானுஷ்டானம் காயத்திரி ஜெபம் என்னுமிவைகளைக் கனவிலுங் கண்டுங் கேட்டும் செய்துமறியாதுள்ள பிராமணர்கள் எவ்வளவோ பெயரிருக்கின்றார்கள். இங்ஙனம் இவர்கள் தங்களொழுக்கயோக்கியதையே ஒரு சிறிதுமுணராத சாமானிய பிராமண சூத்திரர்கள் எங்ஙனம் பிறவருணத்தாரது சரித்திர உண்மையை உள்ளபடி யறிந்திருக்கப்போகின்றார்கள், ஆகவே கல்வியறிவொழுக்கமில்லாத சில போலிப்பிராமணர்கள் கூறுவதைக் குப்பைக் கூளமெனத்தள்ளுக.

மா:- கல்வியறிவொழுக்கமில்லாத காரணத்தினாலே அவர்களைச் சூத்திரரெனக் கூறலாமோ?

ஆ:—அழுக்கா றுடையான்க ணாக்கம்போன் றில்லை
யொழுக்க மிலான்க ணுயர்வு.

ஒழுக்க முடைமை குடிமை யிழுக்க
மிழிந்த பிறப்பாய் விடும்.

மறப்பினு *மோத்துக் கொளலாகும் பார்ப்பான்
பிறப்பொழுக்கங் குன்றக் கெடும்.

என்ற குறட் பாக்களானும், [னே.
நாற்பாற்குலத்தின் மேற்பாலொருவன் கற்றிலனாயிற் கீழிருப்பவ கல்லாவொருவன் குலநலம்பேசுதல் நெல்லினுட்பிறந்தபதராகுமே. என்ற மதிவல்லோர் வாக்கானும் பெறப்படும்.

சான்றாக அந்தணர்சில ரொருவர்செய்த சாக்ஷிப் பிரமாணம்.

நம்மவர் நூற்றெட்டு.

பஞ்சாக்கரம் புகுந்த பார்ப்பாரின் வாயின்கண்
கஞ்சாக் குடியிருக்கக் காண்கின்றோம்—அஞ்சாத
போதையிலே மூழ்கிப் புலம்பிப் புலன்மயங்கிப்
பாதையிலே வீழ்வார் பரிந்து.

நாகையிலே போர்நாள் நகரிற் புகுந்தியாம்
போகையிலே கண்ட புதுமைகேள்—நாகைப
பறையர் சமைத்த பசுவை நாலைந்து
மறையோர் புசித்தார் மகிழ்ந்து.

புகைவண்டி யேறியாம் போகையிலே கண்ட
மிகவிந்தை கேட்கில் வியப்பீர்—அகமகிழ
பல்லிற் சுருட்டிடுக்கி பாய்பீங்ஷயி னென்பரோ
சொல்லிற் சிறந்தோர்சேய் சொக்கி.

குடந்தையிலோர் பார்ப்பான் குடித்துக் குதித்துத்
தடந்தோளிற் றுப்பாக்கித் தாங்கியே—படர்ந்ததும்
பக்கம் பரப்பிப் பரிவாரத் தோடேகும்
§பக்கிசுடச் சென்றான் பரிந்து.

ஏ மாதவ! இவ்வாறுள சில அநாசாரப் பேசிப் பிராமணர்களைச் சூத்திரரென்பது பிரசுடிக்கமாகச் சொல்லாமலே அமையுமன்றோ? இதற்கு; பின்னும், சாஸ்திர ஆராய்ச்சியும் சத்

*ஒத்து=நான்மறை §பக்ஷிகளை

சனபழக்கமு மில்லாத சில சாதாரண பிராமணர்களும தங்கள் குடும்ப க்ஷேமார்த்தம் கருப்பன், வீரன் முதலிய க்ஷுத்ர தேவதைகட்கு ஆடு பலியிட்டும், அல்லாசாமியை வேண்டிக் கையிற் கங்கணங் கட்டியும் பிரார்த்தனைசெய்தலை யாம் கண்ணாரக்கண்டுள்ளோமாதலின் அன்னோர் மேற்குடிப் பிறந்தாரேனுங் கீழ்க்குடியாரே யாகுவர். ஆகவே இன்னோர் சூத்திரனெனுமதியாற்கூறுஞ்சிற்றுரையைப் பெருமதியாற் பிழையெனத் தள்ளக்கடவாய்.

சுலோகம்.

ராகோத்வேஷஸ்ச மோகஸ்ச பாருஷ்யஞ்ச நிருசம்ஸதா
ஸாட்யஞ்ச தீர்க்க வைரத்வமதிமாநமநார்ஜவம்
அந்ருதஞ்சா திவாதஸ்ச பைசுந்ய மதிலோபதா
விக்ருதிஸ்சாப்ய விஜ்ஞானஞ் ஜநநே ஸூத்ரமாவிஸேத்.

(இ-ள்.) இச்சை, வெறுப்பு, வேட்கைப்பெருக்கம், வன்சொல், இரக்கமின்மை, தெளிவிலாச்செய்கை, தீராப்பிடிவாதம் நல்லொழுக்கமின்மை, பொய்பேசுதல், வீண்வாதஞ் செய்தல், கோட்சொலல், பெருமுலோபம், அறியாமை முதலிய தீக்குணங்கள்யாவும் சூத்திரன் பிறந்தவாறே வந்தனவென்று அநுசாஸனிக பருவத்துள் விதித்தவாறு காண்க. வேளாளர்க்கு யாண்டும் என்றும் இக்குணங்களிருந்ததாக நூல்வழக்கு முதலியனவின்றாம். என்றுமுயர்வருமிவரை "வாய்மை குன்றா வேளாண்குடி" என்பது முதலியவாகப் புகழ்ந்தமை பன்னூலானுங் காணப்படுகின்றது. அதுகொண்டே ஸ்ரீ பரஞ்சோதிமாமுனிவர் தமது அருமைத்திருவிளையாடற்புராணத்து நகரப்படலத்துள்,—

வருவிருந்தெதிர்கொண்டேற்று நயனுரைவழங்குமோசை
யருகிருந்தடிசிலூட்டி முகமன் கூறுமோசை
யுரைபெறுதமிழ்பாராட்டு மோசைகேட்டுவகையுள்ள
விருநிதியளிக்குமோசை யெழுகடலடைக்குமோசை

அருந்தின ரருந்திச்செல்ல வருந்துகின் றருமாங்கே
யிருந்தினி தருந்தாநிற்க வின்னமு தட்டுப்பின்னும்
விருந்தினர்வரவுநோக்கி வித்தெலாம்வயலில் வீசி
வருந்திவிண்ணோக்குமேரோருழவர்போல் வாடிநிற்பார்.

வானமுந்திசையும்பொங்கும் புகழ்மையும்வானம்பேணு
ஞானமும் பொறையுங்குன்றா நன்றியுமூக்கப்பாடுந்
தானமுங்கொடையுமன்பும் வரிசையுந்தகைசானண்பு
மானமுந்தவஞ்செய்தீன்ற மகவுபோல் வளர்க்கவல்லார்,

என்று திருவாய்மலர்ந்தருளிய திருப்பாக்களாலும் விளக்கியரு ளினமையுங்காண்க. இன்னும் ஸ்ரீஞானசம்பந்தசுவாமிகள் தமது திருமுறையுள் "வேளாளரென்பவர்கள் வள்ளன்மையான் மிக்கிருக்குந்தாளாளர்" என்று கூறினமையுமஃதே. நிற்க; இவ்வேளாள மரபினரில் பெரும்பாலாரான தேவாரச்செல்வராம் அப்பர்சுவாமிகள், பட்டினத்தார், தாயுமானவர், சிவப்பிரகாசசுவாமிகள், திருவிளையாடற் புராணஞ் செய்தருளிய பரஞ்சோதி மாமுனிவர், பெரியபுராணஞ் செய்தருளிய சேக்கிழார், சிவஞானபோதஞ் செய்தருளிய மறைஞானதேசிகர், திருவருட்பிரகாசவள்ளலாரென்னும் இராமலிங்கசுவாமிகள், இலக்கணக்கொத்து நூலுடையாராய திருநெல்வேலி சுவாமிநாத தேசிகர், கடைச்சங்கத்திருந்த பொய்யடிமையில்லாப்புலவர்களுள் களத்தூர்க்கிழார், கோவூர்க்கிழார், செங்குன்றூர்க்கிழார், அரிசிற்கிழார் முதலானவர்களும், மற்றும் முருகக்கடவுள் வரப்பிரசாதியாம்குமரகுருபரசுவாமிகள் தருமபுரவாதீனக்கர்த்தரும் சிவபோகசாரஞ் செய்தருளியவருமான ஸ்ரீஞானசம்பந்தசுவாமிகள், திருவாவடுதுறை சிவஞானசுவாமிகள் முதலிய மடாதிபதிகளும், சைவ சமயமே சற்சமயமெனச்சார்ந்து ஸ்ரீசிவபெருமானையும் சிவனடியார்களையுந் தரிசித்து வணங்கி முத்திப்பேற்றிற்கு வித்தாய் விளைந்த உத்தமர்களாம் நாயன்மார்களுள் இளையான்குடிமாறநாயனார், விறன்மிண்டநாயனார், மானக்கஞ்சாற நாயனார், அரிவாட்டாயநாயனார், ஏயர்கோன்கலிக்காமநாயனார், மூர்க்கநாயனார், சாக்கியநாயனார், சத்திநாயனார், வாயிலார் நாயனார், முனையடுவார் நாயனார், செருத்துணைநாயனார் கோட்புலி நாயனார், குண்டையூர்க்கிழார் முதலியவர்களும் இன்னுங் கல்வியறிவொழுக்கங்களிற்சிறந்த வித்வ சிகாமணிகளாம் பாரதம் பாடிய நல்லாப்பிள்ளை, திருநெல்வேலி மயிலேறும்பெருமாள் பிள்ளை, இலக்கண விளக்க மியற்றிய வைத்தியநாத நாவலர், சைவசித்தாந்த சாஸ்திரங்கள் பலவற்றையும் நன்காராய்ந்துணர்ந்தும், தம்முள்ளிட்ட சிஷ்யரெண்ணிறந்தார்க்குப் போ

தனுசிரியருமாய்த் தங்காலமுற்றும் பிரமசரியவாசிரமத்தொழுகி சைவசமய சாத்திரப் பயிர் சாலத் தழைத்தோங்கச் செய்தும், ஸ்ரீசிவபெருமானை மறவாத சிந்தையினருமான ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலரவர்கள், மகா வித்வான் மீனாக்ஷிசுந்தரப்பிள்ளை, சபாபதி நாவலர், வித்வான் கதிரைவேற்பிள்ளை, தொழுவூர் வேலாயுத முதலியார், திருமயிலை சண்முகம் பிள்ளை, சரவணப்பெருமானையர், விசாகப்பெருமாளையர் சோழவந்தான் மகாவித்வான் ஸ்ரீசண்முகம்பிள்ளை முதலாயினோரும் இன்னும் இவருள்ளிட்டாரெண்ணிறந்தோரும் இவ்வேளாண்மரபிலே பிறந்து, வித்தையாலும், புத்தியாலும் சிவபத்தியாலும் அருட்சித்தியாலும் பெறுமுத்தியாலும் விசேடித்து சத்துவகுண வுத்தமசீலர்களாய், அன்றறிவாமென்னாது அறஞ் செய்தலே நமக்கின்றியமையாத்தனையெனக்கொண்டும், வாணாளை வீணாக்காது மேனாளாகக்கழித்தும், உயிர்கட்கிரங்கியும், உண்மைபேசியும், சமயாசார நிலைகளாற்றம்மைச் சுத்திகரித்தும், சரியை கிரியாயோகஞானமார்க்கத்தைப் பற்றிச் சாதனசதுஷ்டயங்களைச் சாதித்தும், எக்காலத்தும் எவர்களாலும்புகழப்பதம்பெற்றுமுள்ள இவ்வேளாளச் செல்வர்களைப்பற்றி ஆழ்ந்தறியாது பாழ்த்த பேழ்வாய் பிளந்து சூத்திரரென்று நிந்தனையாக்கித் தென்னல்ராமனவனோ பிதற்றினமை கேட்டு நம்முனி கூறவந்தீர்; போதும் போதும் நிறுத்தும்.

மாண:— அறிந்தனன், பிழை பொறுத்தாள்க; மேலே கூறிப்போந்த தசாங்கமுதலிய பெருமைவாய்ந்த வைசியவேளாளருக்குக் கேவலம் சேற்றில் ஏர்கொண்டு உழுதல் முதலிய கஷ்டத்துக்கேதுவாகிய தொழிலை விதித்தது எப்பெற்றி கொண்டோ? எளியேற்கருளுக.

வேளாளர் நேரே ஏர்கொண்டுழுதல் செய்திலரென்பது.

ஆசி:— வேளாண்மாக்கள் பயிர்ச்செயல் விஷயமாகத்தாங்களே நேரில் ஏருழுதல் பெரும்பான்மை யென்குயில்லை? தங்கட்

குக் கீழ் வகுப்பினராகிய சில வறியர்களையும், மற்றும் பள்ளர் பறையர்களைக்கொண்டுமே அந்நாள்தொடுத்து இந்நாள்வரையில் பண்ணையாளாகவைத்துக்கொண்டு உழுது பயிர்செய்கின்றார்களேதவிர மற்றன்று; ஆனால் சில சாமானிய வறிய குடித்தனக்காரர்கள் பண்ணையாளுக்குக் கூலிகொடுக்க வியலாது உழுதலை ஈண்டு காட்டுதல் பொருந்தாதென்க.

மாண:—இது நிற்க; வேளாளர் என்னும் பதத்தை, வேள் ஆள்பவர் எனப்பிரித்து, வேள்-மண்ணை ஆள்பவர் ஆளக்கூடிய க்ஷத்திரியர் என ஏன் பொருள் படுத்தக்கூடா? தயவுகூர்ந்தருள்க.

வேளாளநாம திரிபார்த்தம் பொருந்தாதென்பது.

ஆசி:—அங்ஙனம் பொருள்கோடல் அமையாது. என்னெனில், க்ஷத்திரியர் மண்ணாள்வது பிரசித்தமாதலால் அது சிறப்பன்று. மண்ணிலுள்ள மனிதர்களை ஆளுந்தன்மையினரென்று பொருள்படுமே யொழிய வேளாண்மை யென்னும் உதவிசெய்தற்காரணமாகக் கிடைத்த வேளாளநாமத்துக்கு மேற்கண்டவாறு செய்த உரை தவறுமென்க. இன்னும் வேளாளர், அந்தணர்க்குத் தானமும் அரசர்க்கு வரியும், சூத்திரர்கட்குக் கூலியும் சங்கரர்களுக்குப்பிச்சையுங்கொடாவிடத்து உலகு நிலைபெறாதாகலானும் கொடைக்கே உரிமைக்கடன்பற்றி வந்தவராகலானும் இவர்களை விட்டு க்ஷத்திரியரெனக்கொள்ளல் சிறிதும் பொருந்தாதென்க.

மாண:—அறிந்தனன்; வேளாளருக்கு வைசியர் என்று ஸ்மிருதி சம்மதம் ஏற்பட்டதற்குப் பொருளுரைக்குமாறு பிரார்த்திக்கின்றேன்.

வைசியநாம சப்தார்த்தம்.

ஆசி:—வைசியர் என்னுஞ் சொல் ஸ்மிருதிக்கண்டோன்றிய வடமொழிப் பெயர். இது சாதாரணமாக "வைஸ்" என்

னுக் காதுப்பொருளை அடுத்தாராகலின் வர்த்தகர், பயிரிடுவோர் எனப் பொருள் படுகின்றமையால் வேளாளருக்கு வடமொழிப் பெயராய் வைஸ்யரென வந்தவாறென்க,

மாணா:— அறிந்தனன். இதுநிற்க, ஸ்மிருதி சம்பந்தமாகவும் மற்றும் இதிகாச சாக்ஷியாகவும் நான்கேஜாதிகளெனச்சாதித்து வருகிறீர்கள்; உலகத்திலோ இப்போது காணப்படுகின்ற ஜாதிப்பிரிவினை அநந்தமாயிருக்கின்றன. இவ்வாறு பலபடவிரிந்ததற்குப் போதுமான காரணமும், ஜாதி நான்கே யென்பதற்குப் போதிய உதாரணமும் உளதாயின் தயவுகூர்ந்தருளுக.

ஆசி:— ஸ்மிருதி சம்மதத்தால் ஆதியில் படைப்புப் பொருளெல்லாம் நால்வகைத்தென்றே நன்கு புலப்படுகின்றது. எவ்வாறெனின்;

தேவர்களிற் சதுர்வருணம்

பரமசிவன்	பிராமண சாதி
விஷ்ணு	க்ஷத்திரிய சாதி
பிரமா	வைசிய சாதி
இந்திரன்	சூத்திர சாதி

ஸூத்திரம்.

பிரம்மணோ பகவான்ருத்ரோ க்ஷத்திரியோ பரமோஹரி:
வைஸ்யப் பிதாமகஸ்சைவ இந்திரஸூத்ர அஜாயதே

நவக்கிரகங்களிற் சதுர்வருணம்

சுக்கிரன், குரு	பிராமணசாதி
சூரியன், செவ்வாய்	க்ஷத்திரியசாதி
புதன், சந்திரன்	வைசியசாதி
சனி,	சூத்திரசாதி.

சிநேந்திரமாலை (பாடபேதம்)

ஆதித்தன் செவ்வா யரசக்கோ னாகுமால்
வாதித்த புந்தி மதிவணிகன் — ஓதும்
மறைக்குலக்கோன் மன்னவனுஞ் சுக்கிரனு மற்றைக்
குறைக்குலக்கோள் காரியெனக் கூறு.

இராசிகளிற் சதுர்வருணம்

கர்க்கடகம், விருச்சிகம், மீனம்	பிராமணசாதி
சிங்கம், தனுசு, மேஷம்	க்ஷத்திரிய சாதி
துலாம், கும்பம், மிதுனம்	வைசிய சாதி
கன்னி, இடபம், மகரம்	சூத்திரசாதி

(பாடபேதம்)

வேந்தனரி யாடுசிலை வேதியன்றேள் நண்டுமீனே
வாய்ந்த துலை யாழ்கலசம் வணிகனே—மாந்தரீர்
கன்னிசுறு காளைக் கடைநான்கி லென்பரே
யுன்னுங்கலை வல்லபெரி யோர்

மிருகங்களிற் சதுர்வருணம்

ஆனை, குதிரை	பிராமணசாதி
சிங்கம்	க்ஷத்திரிய சாதி
பசு	வைசிய சாதி
எருமை	சூத்திர சாதி

மூலம் இதுவுமது

பரிகரியும் வேதியனும் பார்மன்னரியாம்
பெரிய பசுவணிகன் பேதாய்—உரியதொரு
மேதியது சூத்திரனு மேதினியி லெப்போதும்
ஓதியுணர்ந் தோருரைத்தா ருற்று.

பக்ஷிகளிற் சதுர்வருணம்

அன்னம், காகம்	பிராமணசாதி.
சரபீக்ஷி, இராஜாளி	க்ஷத்திரியசாதி.
மயில்	வைசியசாதி.
ஆந்தை	சூத்திரசாதி.

இதற்கு மூலம்

அன்னங்கொடிமறையோன் அஞ்சரபம்ராஜாளி
மன்னர் மயில் வணிகன் மாநிலத்தில்—சொன்ன
சூத்திரன்றானாந்தை சோர்வில் பக்ஷிசாதிவகை
மாத்திரமாக்கொள்வீர் மதித்து.

விருக்ஷங்களிற் சதுர்வருணம்.

மா, வில்வம்	பிராமணசாதி.
அரசு, பூவரசு	க்ஷத்திரியசாதி.
பலா	வைசியசாதி.
எட்டி	சூத்திரசாதி

இதற்கு மூலம்.

மாவில்வ மாமறையோன் மன்பூவரசரசாம்
பூவசியன் றான்பலவாப் போற்றுமே—நாவிசைக்கு
மெட்டியது சூத்திரனு மென்றுமதி வல்லோர்முன்
னொட்டியது தானுரைத்தா ரோர்ந்து.

இரத்தினங்களிற் சதுர்வருணம்.

வயிரம், முத்து	பிராமணசாதி
மாணிக்கம் பவளம்	க்ஷத்திரியசாதி
புஷ்பராகம், வைடூரியம், கோமேதகம்	வைசியசாதி.
நீலம், மரகதம்	சூத்திரசாதி.

திருவிளையாடல் மாணிக்கம்விற்ற படலம்.

முன்னவரென்பகற்றோர் வச்சிரமுந் தீர்முத்த
மன்னவரென்பதுப்பு மாணிக்கம் வணிகரென்ப
மின்னவிர் புருடராகம் வயிடூயம் வெயிற்கோமேதம்
பின்னவரென்ப நீலமரகதம் பெற்றசாதி.

என்றிவ்வாறாக பெரும்பாலும் நான்குவகையாகவே வினவ சப்படலால் மனுஷியஜாதியும் நான்கேயல்லது வேறில்லை. ஆனால் இக்காலத்தில் மேலேகூறிய நான்குஜாதியரும் 16-ஜாதிகளாகி யும், இன்னும் சங்கரஜாதிகள் பற்பலவர்க்கங்களின் கற்பனைபோ லிக் குருமூர்த்திகளால் தோன்றியும், மற்றும் அன்னியதேயத்தி னின்று மிலேச்சஜாதியரும் இத்தேயத்தில் குடியேறி நாகரிகத்

புண்ணியங்களின் பயன் சீவர்களுக் கில்லையென்ற கொடுந்துணி பேயாம். விரிக்கிற் பெருகும்.

மாண:—கூறியது உணர்ந்தேன். தேவரீர் கூறியயாவும் உண்மையெனத் தெரிந்தேன். அவ்வாறு தோன்றினும் இடையிடையே சிலசந்தேகங்களும் உடனிகழ்ச்சியா யென் மனதில் ஏற்படுகின்றன. அதாவது வேளாண்மாக்கள் வைசியரென்பதற்கு எவ்வளவோ பிரமாணங்கள் அடுக்கடுக்கா யெடுத்துக் காட்டுகிறீர்கள். அவையனைத்தும் சரியே; ஆயினும் நம் வேளாள மரபினர் வைசியரேயானால் பூணுநூல், வேத பாராயண முதலியன ஸ்மிருதிக்கண் இவர்கட்குக் கூறியிருந்தும் இன்னோர் அதனைச் சிறிதும் அனுசரியாது விட்டதைக்கொண்டு ஏன் இவர்களைச் சூத்திரரென்று கூறவொண்ணாது? தயவுசெய்தருள்க.

வேளாளர், பூணுநூல் தரித்தல் உரித்தாமெனல்.

ஆசி—சீட, நன்றுகூறினை! நம் வேளாண்மாக்களுக்குக் காலவேறுபாட்டாலும், தொழில் வேறுபாட்டாலும், சாஸ்திர பயிர்ச்சிக்குறைவாலும் வருணாச்சிரமவொழுக்கத்தினை நன்கெடுத்தோதும் மநுஸ்மிருதி, பராசரஸ்மிருதி, யாஞ்ஞவல்கியஸ்மிருதி முதலிய ஸ்மிருதிகளில் மிகவிரிவாய்க் கூறப்பட்டுள்ளதை பகுத்தறியும் சார்பில்லாமை, ஒருமைப்பாடில்லாமை, தெளிவாய் விசாரியாமை, அந்நியபழக்கமுடைமை முதலிய பல காரணங்களால் கல்வி ஊக்கங்குறைந்து இந்த விசாரிப்பினால் பயன் யாதெனச் சிரத்தையின்றி நாத்திகம் பேசக்கற்று சோம்பலதிகரித்து வறுமைக்கிடனாய் வரவர அம்முன்னோரொழுக்கங்குறைந்துவருகின்றது. ஆயினும் தற்காலத்தில் பெரும்பாலார் சுபாசுபகருமகாலத்துத் தவறாது பூணுநூல் தரித்தே வருகின்றார்கள்.

மாண—இதுநிற்க; வேள்வி, வேதபாராயணமென்னுமிவையும் ஏன் செய்யாதொழிந்தனர்?

வேளாளர் வேதாதிகாரிகளெனல்.

ஆசி—கூறுதும்: வைசியராசம் இவ்வேளாண்குடிமக்கள் மநு தருமர் விதித்தவாறு விவாகம், உபநயன முதலிய சோடசகருமங்கள், சமயதீக்ஷை, விசேஷதீக்ஷை, நிருவாணதீக்ஷை, ஆசுசாதிவிதிகள், சௌசாசமனம், ஆடை, உபவீத முதலிய பிறவும் பராசரஸ்மிருதிக்கண் விதித்தவாறு பெரும்பாலார் அநுஷ்டித்தேயிருக்கின்றார்கள். சிறுபான்மையோர் தங்கடங்கள் இலௌகிகவிர்த்தியாலும், மதவிசாரிப்பாலும், வறுமையாலும், அக்கருமங்களை கைவிட்டனர். இருக்கு, வேதம், ஆகமம், உபநிடதம், புராணம் என்னுமின்னவைகளைப்பற்றி விசாரிக்கப்புகின் ஈஸ்வரவாக்கியமென்றே அதனதன் றலையிலே குறிப்பித்திருக்கின்றன. ஆகவே ஒருபடித்தான ஆன்மாக்களைப் பிழைப்பிக்க வேண்டிக் கருணையினாலே திருவுளங்கொண்ட கடவுள், அவ்வான்மாக்களுக்குப் பக்குவநோக்கிப் பாசஞானம், பசுஞானம், பதிஞானம், அநுபவஞானம் என்னும் நான்குவித உணர்ச்சிகளையும் விளைக்குவிக்கும்பொருட்டு அங்ஙனம் பிரித்துள்ளதைப் பக்குவான்மாக்கள் தங்கடங்கள் மந்ததர தீவிரதர பக்குவத்தினராக ஒவ்வோர்சார்பார் ஒவ்வொன்றை யப்பியசிப்பதைப் போலவே வேதத்தையும் தீவிரதரப்பக்குவிகள் சிற்சிலர் ஓதியுணர்ந்திருக்கின்றார்கள் என்க

மாண—இப்போது தேவரீர் கூறியவாற்றான் வேளாண்மாக்களில் வேதத்தை ஓதியுணர்ந்தார் இன்னார் என்பதை அறிவிக்கப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

வேளாண்மரபினரில் வேதபாராயணஞ்செய்தார் இன்னாரெனல்.

ஆசி—“ஆதுலர்க்குச்செம்பொ னளிக்குங்கை யாகமங்கள் வேதபுராணங்கள் விரிக்குங்கை” என்ற மெய்ம்மொழிப்பிரகா

குறள் உத்தரவேதமும் என்றதாயிற்று. வேதம் மூவகைத்தென்பதூஉம், இவற்றது தோற்றமுறையால் இஃது வாக்கியப்பிரமாணத்திற் சிறப்புடைத்தென்பதூஉம் சொல்லியபடி.

மா—அறிந்தனன்; தேவரீர் மேலே கூறியவாற்றான் திருக்குறளும்பாரதமும் நான்மறைப்பொருளாய் விளங்கினவேயன்றி திருவருட்செல்வராம் நால்வர்களால் அருளிச் செய்யப்பட்ட தேவார திருவாசகாதிகள் அம்மறைப்பொருளாய்க் கூறப்படவில்லையே! அதற்கேதும் ஆன்றோர் வாக்குளதாயின் அதை செப்புக.

தேவார திருவாசகாதிகள், திருக்குறள் நான்மறைச் சிறப்பொருளெனல்.

ஆசி- தேவர் குறளுந் திருநான் மறைமுடிவு
மூவர் தமிழு முனிமொழியும்—கோவை
திருவாசகமுந் திருமூலர் சொல்லும்
ஒருவாசகமென் றுணர், என்று ஒளவையும்,

செய்யாமொழிக்குந் திருவள்ளுவர் மொழிந்த பொய்யாமொழிக்கும் பொருளொன்றே என்று சங்கப்புலவராகிய வெள்ளிவீதியார் கூறியவாற்றானும் பிறவாற்றானும் நன்கறிகுதி. இன்னும், தேவார திருவாசகாதிகட்கு மறைத் திருநாமம்மேற் குறிப்போந்த செய்யுட் பிரமாணமே போதிய சான்றாம் இஃதன்றியும், ஆளுடையபிள்ளையார் திருப்பிரமபுரம் பண்-நட்டபாடை "திருநெறிய தமிழ்வல்லவினை தீர்தலெளிதாமே" யெனவும் திருச்செங்காட்டங்குடி - பண் பழந்தக்கராகம், கறையிலங்கு மலர்க்குவளைக்கண்காட்ட என்றதிருக்கடைக்காப்பிலே, செங்காட்டங்குடிசேர்த்து மறையிலங்குதமிழ்வல்லார் வானுலகத்திருப்பாரே, எனவும் கூறியவாற்றானும் செவ்வனே விளங்குமென்க. இங்ஙனம், இத்தேவாரம் திருவாசகம் தமிழ்மறையே யென்பதற்குப் பிறசான்று வேண்டா. முன்னர் வேதாரணியமாகிய திரு

மறைக்காட்டில் வடமொழிவேதம் பூசித்து அடைத்திருந்த கதவினைப் பிள்ளையாரும் அரசுகளும் எழுந்தருளியபோது தமிழ்மறைப்பதிகங்களே திறந்து மீண்டுமடைத்தது: ஆகவே எத்திறவுகோல் எதனைப் பூட்டிற்றோ அத்திறவுகோலன்றி யப்பூட்டு விடாதென்பது உலகறிந்த வழக்கு ஆதலாலும், அழகிய திருச்சிற்றம்பலமுடையாரது அருமைத் திருக்கரத்தா லெழுதப்பட்டுள்ளதாலும் என்றுணர்க.

மாண—தெரிந்தனன்; வடமொழி நான்மறையைச் சில்லோரும் தென்மொழிவேதமாகிய பாரதம், திருக்குறள், நால்வர் தேவாரதிருவாசகாதிகள், ஆழ்வாராதியர் அருளிச்செய்த நாலாயிரப்பிரபந்தம் என்னுமிவைகளைப் பல்லோரும் ஓதிவருகிறார்களென்றும், மொழி வேறுபாடேயன்றிப் பொருள் வேறுபாடின்றென்றும், இவ்விரண்டும் தம்முள் சமத்துவமேயென்றும் *தக்க பிரமாணங்களோடு கூறிவந்தீர்கள்; மிக்கவுவந்தேன். இதுநிற்க; இன்னும் வேதாதிகாரிகளாகிய வேளாண்மரபினர் பூணுநூல் தரித்துக்கொள்ளவேண்டிய விதியுமிருக்கவேண்டுமே! உளவாயின் அதற்குரிய சுருதிப்பிரமாணங்களை யெடுத்தோதுக.

வேளாளர் பூணுநூற்றரித்தல் ஸ்மிருதி சம்மதி.

ஆசி—சீட, மேற்கூறிய சதுர்வருணத்தாருள், முதன் மூன்றுவருணத்தார்க்கு முறையே பிராமணர் பருத்திநூல் முப்புரியும், க்ஷத்திரியர் சணல்நூல் முப்புரியும், வைசியராம் வேளாளர் கம்பளிக்கயிற்றாற்செய்த முப்புரியுந் தரித்தல்வேண்டுமென கூறப்பட்டுள்ளது.

பாராசரம் 2-ம் அத்-89-ம் பக்கம், இருடிசிங்கமுனிவர்

அபிவாஹணாபக்ஞோபவீததாரணம்
குர்யாத்ததாவேத்திரிவிரதாஸ்ஊத்ரேண.
6.

ஆடையாலாயினும் பூணூநூலைத்தரிக்கலாம். ஆடை கிடையாவிடத்து மூன்றின்மூ நூலாலாயினுந் தரிக்கலாமென்றேறப்படுகின்றது. இவ்வண்ணமே வேளாண்மரபினருள் பெரும்பாலார் ஆடையையே பூணூநூலாகக்கொண்டு உத்தரீயமாகத் தரித்துவரும் வழக்கமுள்ளது. அன்றி வைதிக கரும காலத்தும் கம்பளம், அல்லது சாலுவை, அல்லது நார்மடி இவைகளில் ஏதேனுமொன்றை அவசியம் உத்தரீயமாகத் தரித்தேவருகின்றனர்.

மநு (பராசரம் 2-ம் அத் 38-வது பக்கம்.).

கார்ப்பாஸமுபவீதம்ஸ்யாத் விப்ரஸ்யோர்த்வவிரதந்திரிவிரது
ஸாணஸூத்திரமயம்ராக்ஞோ வைஸ்யஸ்யாவிகஸூத்ரகம்

பருத்திநூல் வேதியனுக்கும், பட்டுநூல் அரசனுக்கும், ஆட்டுமயிர்நூல் வைசியனுக்கும் ஆகுமெனவும் பைடீநசி கூறுகின்றார்

கார்ப்பாஸமுபவீதம்ஸ்யாத் பிராஹ்மணஸ்யகெளமஸ்ய
ராஜந்யஸ்யாவிகம் வைஸ்யஸ்ய

பருத்தி, பட்டு, பசுவால் மயிர், சணல், மரநார், ஙாக்கோல் முதலியவற்றுள் கிடைத்ததனுல் பூணூநூல் செய்து இருபிறப்பாளர் எப்போதுந் தரிக்கலாம் என்று தேவலர் கூறினர்.

கார்ப்பாஸகெளமகோவால ஸணவல்கத்ருணோத்பவம்
ஸதாஸம்பவதாகார்ய முபவீதம்த்விஜாதிபி:

என்றுஸ்மிருதி வசனங்களால் நன்கறிகுதி

மா—சுரீமே, ஆயின்மேலே கூறியவண்ணம் இக்காலத்துள் சணல்நார், ஆட்டின் ரோமக்கயிறுபோல்வன எவருந் தரியாதிருக்குங்காரணமியாதோ?

ஆசி—வேதியர் முதலாயினோர் விதிப்படி மான்றோல் முதலிய போர்த்தலும், தண்டந்தாங்கலும் பிறவொழுக்கமும் காலவியற்கை யில்லாமை முதலிய பலகாரணங்களால் தவறியதுபோல வியெிருத்தவறினவென்க.

மாண—தேசிகோத்தம! மநு, தேவலர், காத்தியாயனர், கெளதமர், பிருகு முதலியோர்கள் மாத்திரம் பருத்திநூல்கொ

ன்றோ பூணூல் தரித்தல் வேண்டுமென்றவிதன்றோ? அருளுக.

ஆசி—சீட, பெரும்பாலு முனிவர்குமாரர்கள். ஆரணியவாசிகளாயிருந்ததால் அவர்கள்பால் வேதமோதும் மூவகைப் பிரமசாரியர் முதலியோர்க்கும் மற்றும் பிறவாச்சிரமத்தார்க்கும் ஆடைதேடுதல் முயற்சியுழைப்புநோக்கி, வைதிககருமகாலம் வீண்போகாவண்ணம் பருத்தி நூலும், போர்வைக்குத் தோலும், உடைக்கு மரவுரி நார்ச்சீலையுமாக விதித்தவாமென்க. இவ்வாறாக வைசியர் தரிக்கத்தக்கன கம்பளம் அல்லது சாலுவை இவ்விரண்டிலேதேனுமொன்றை நமது வேளாளரெல்லோர்கள் தத்தம் வைதிககருமகாலங்களிலெல்லாம் தரித்தேவருகின்றார்கள் என்பது திண்ணம்.

வேளாளர் பூணூல் சதா தரியாமைக்கு ஏது இவையாமெனல்

இன்னும், வேளாளர் தக்கவிதிப்படி இவ்வுபவீததாரணத்தை விவாகத்துக்கு முன்பு ஒருக்காலும் செய்யாதொழிவதில்லை. பிராமணரைப்போன்று தாங்கள் எக்கியோபவீதத்தை யிடைவிடாமல் தரிப்பதில்லையென்ற பக்ஷத்தில் இவ்வேளாண் குடிமக்கள் பிராமணரைப்போலல்லாமல் வியவசாய முதலிய தமது லௌகிக கருமங்களால் கீழ் வகுப்பினரோடு பழகுதல் அதிகப்படி நேர்வதாலும், அப்பழக்கத்தால் தாந்தரிக்கும் எக்கியோபவீதத்திற்கு அபரிசுத்தம் சம்பவிப்பதாய் பாவித்து தற்காலத்திலோ அல்லது பூர்வத்திலோ சதா தரிப்பதைவிட்டு, அதுதரிக்குங் க்ரியாவிதி வழுவாது விவாகம், சீமந்தம், தருப்பணம், அந்தியேஷ்டி, ஆப்தீகமுதலிய விரதாநுஷ்டான வைதிக கருமகாலங்களில் உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். சாதாரணமாக லௌகிகானுகூலத்தினிமித்தம் ஓர் சுதந்தரப்பொருளை சிறிது போது விடுவதால் எப்பொழுதும உபவீததாரணையில்லையென்பது சிறிதும் பொருந்தாவாம். ஆகவே வைசியராம் மூவகை வே

ணாண்மர்க்களுக்கும் பூணூநூல் அதிகாரம் நிராக்ஷேபமான தும்சமென்றேயறிக.

மாண—ஐயா ஆரியமணியே! மேற்கூறிய உபவீத சம்ஸ்காரம் இவ்வாறென்று தெற்றென்றுணர்ந்தேன். இதுநிற்க இப்போது இந்நால்வகை வருணம்வந்தது தொழில்பற்றியோ, அல்லது பிறப்புபற்றியோ வென்று பெரியசந்தேகம் எனக்குள் நிகழ்ந்துள்ளதாகையால் தேவரீர் அதைப்பற்றி சற்று விவரித்துரைக்குமாறு பிரார்த்திக்கின்றனன்.

ஆசி—செந்நெலா லாய செழுமுளை மீட்டுமச்
"செந்நெலே யாகி வளர்தலா—லந்நெல்
வயனிறையக் காய்க்கும் வளவயலூர
மகனறிவு தந்தையறிவு.

என்ற நாலடியாலும், "மறப்பினுமோத்துக்கொளலாகும் பார்ப்பான், பிறப்பொழுக்கங் குன்றக்கெடும்" என்ற குறளாலும் பிறவுநோக்கிப் பிறப்புபற்றியே வந்ததெனத்தெளிக.

மா—அங்ஙனமாயின் விஸ்வாமித்திரரும், கண்ணுவரும் அரசவகுப்பினராகப்பிறந்து பிறகு கருமத்தால் வேதியராயினரென்று பாரதம், விஷ்ணுபுராண முதலியவைகளிற் கூறிவருகின்றதே! இதற்குச் சமாதானமென்னை யியம்புக.

ஆசி—ஜென்மநா ஜாயதே சூத்ர: கர்மணா ஜாயதே த்விஜ: என்பது பிறப்பாற் சூத்திரனும், கர்மத்தால் பிராமணனுமாவரென்று ஏற்பட்டிருப்பினும், ஈண்டெடுத்தோதிய இரு பெருமுனிவர்க்கும், பிறப்பால் அரசர், சூத்திரர் எனவும் அந்நாற் பெருங்குலமாகிய வருணத்தினையே முன்புகூறிப் பின் தவத்தால் வேறு வருணம் வந்ததென்றே கூறியவாறன்றி, வருணமென்பதில்லாமலே பிறந்த பின்னர் செய்தகருமத்தால் வருணம் வந்ததென்று கூறுதல் அமையாதென்பாம். பிறவியே கரும சேடத்தால் வந்ததென்பதே வேதாகமங்கள் விதித்தவாறும்.

இன்னும் அவ் விஸ்வாமித்திராதியர் ஒரேபிறப்பில் வேதியராயினரென்பதும் அமையாது. எங்ஙனமெனில், அவர் வேள்'

விப்பிரசாதத்தால் பிறப்பினையடைந்த இயர்க்கைச்சுந்தர். அந்தப்பிரசாதமோ, "அந்தணச்சேயாக" வென்று சங்கற்பித்த பிண்டமொன்றும், "அரசச்சேயாக" வென்று சங்கற்பித்த பிண்டமொன்றும் தம்முள்மாறி அரசமாதும் அந்தணமாதும் உண்டகாரணத்தால் பிறந்தவராதலின் அச்சங்கற்பவிதின் முனையாக அரசப்பிறப்பினராகிப்பின் தபோபலத்தினால் வேதியராயினரென்பதே திண்ணம்.

மரீ—அறிந்தனன், இதுநிற்க; மேற்கூறிய வைசியவகுப்பினராம் வேளாண்மையோர்க்கு உபவீததாரணம் ஸ்மிருதி சம்மதத்தான் விளக்கியருளினீர்கள். மற்றும் அவ்வுபவீததாரணஞ் செய்தற்குப் பிரதமகாலத்தை அடியேற்கருளுக.

உபநயன விதி—மநு.

ஆசி—கர்ப்பாஷ்டமெப்தேசர்வத பிராஹ்மணஸ்யோபநயனம்
கர்ப்பாதேகாதஸேராக்ஞோ கர்பாத்து துவாதஸேவிஸ:

என்ற சுலோகத்தால் வேதியர் எட்டாமாண்டிலும், க்ஷத்திரியர் பதினோராமாண்டிலும், வைசியர் பனிரெண்டாமாண்டிலும் பூணூற்றரித்தல் முறையென்பதாம்.

பிர்ஹ்மவர்ச்சஸகாமஸ்ய கார்யம்விப்ரஸ்யபஞ்சமே [மே
ராக்ஞோபலார்த்திஷஷ்டே வைஸ்யஸ்யே ஹார்த்தி னோஷ்ட

என்ற சுலோகத்தால், பிரமவொளிவிரும்பின வேதியர் ஐந்து வயதிலும், பலத்தை விரும்பின் அரசர் ஆறுவயதிலும், பொருளை விரும்பின வைசியர் எட்டுவயதிலும் உபநயனஞ் செய்துகொள்ளக்கடவன் என்பதாம்.

ஆஷோடஸாத்பிராஹ்மணஸ்ய ஸாவித்ரீநாதிவர்த்ததே
ஆத்வாவிம்ஸாத்க்ஷத்ரபந்தோராசதுர்விம்ஸதேர்விஸ:

என்ற சுலோகத்தால், பிராமணர் பதினாறுவயதினளவும், க்ஷத்திரியர் இருபத்திரண்டுவயதினளவும், வைசியர் இருபத்துநான்கு

வயதினளவும் உபநயனகாலமாகவுங் கொள்ளலாமென்றும் ஏற்படுகிறது. [இதனால் மேற்கூறிய உபநயனகாலத்தைப்பற்றிய மூன்று சுலோகங்களும் காலவரைவித்தியாசமாகக் காணப்படலால் உத்தமம், மத்திமம், அதமம் என மூத்திறவகையாற் கூறினார்போலும்.]

மா—அறிந்தனன். இருசிறக்; மேற்கூறிய நான்குவருணத்தார்க்கும் ஆசூசவிதியைபற்றிச் சுருதி பூர்வமாயருள்வீராக.

ஆசூசவிதி—மரு.

ஆ—ஸுத்யேவிப்ரோ தஸாஹேந க்ஷத்ரோ த்வாதஸாஹேந பூமிப:
வைஸ்யபஞ்சதஸாஹேந ஸூத்ரோ மாஸேந ஸுத்யதி'

என்ற சுலோகத்தால் பிராமணர் 10 நாளிலும், க்ஷத்திரியர் 12-நாளிலும், வைசியர் 15 நாளிலும், சூத்திரர் ஒருமாசத்திலும் ஆசூசநீங்கிச் சுத்தராவர்.

மேற்கூறிய நான்குவருணத்தவர்களில் 3-ம் வகுப்பினராய வைசியவேளாண்மாக்கள் சூத்திரரேயானால் முக்கியமாய் இம்மைமறுமைப்பிரையோஜனங்களுக்கு ஏதுவாகிய எல்லா வைதிக லௌகிக கருமங்களுக்கும் கருவியென்று சொல்லப்படும் வேதாகமபுராணம், உபநிஷத்து, வேதாங்கம், என்பவைகளை முறையே ஓதலாகாது. அங்ஙனம் ஓதாதுவிடவே நல்லறிவின்மையான் ஒழுக்கங்கெடும்; அதுகெடவே ஷட் கருமங்கள் நடவாதாகும்; அது நடவாதாகவே இருமைப்பயனும் ஒருங்கேகெடும் அதுகெடவே பாவம் வளரும். ஆகவே தானமுதலியனவும் கடனறிந்து செய்யவேண்டுதலின் வேதாத்தியாயனஞ் ஒருதலையாய் வேளாண்மாக்தரது முக்கியதருமமெனவும், இவர்களை வைசியரெனவும் திராட்டிகமாய் விளங்கிற்று.

மா—மேற்கூறிய மூவர்ணத்தார்க்கும் வேதாதிகாரங்கூறிச் சூத்திரர்கட்கு அஃது கூறாமையென்னோ வியம்புக.

ஆ—சூத்திரராவார் மூவரேவலாற்றுதலான் பயிற்சியுழைப் பிற்சிரமநோக்கியும், கரணவுழைப்பிற்குக் காலமின்மையானும், கற்புடைமாதரார்க்குக் கணவனே தெய்வமாதல்போல மேல்வருணத்தாரும் மூவரேவலையும் முறையே புரிந்தொழுகலான் இருமைப்பயனுமுளவாகலானுமே வேதாதிகாரிகளாய் விதிக்கப்படாமைகாண்க.

மா—அறிந்தனன்; இவ்வாறாக வருணாச்சிரமங்களை நான்கு வகையான் பிரிக்கப்பட்டமைக்குப் போதுமான காரணம் காட்டுவீர்களாக.

ஆ—சீட! கூறுவேன் கேட்பாய்:—எல்லாம்வல்ல இறைவனது படைப்பினுள்ளகப்பட்ட அநேகமான வேறுபாட்டு தேகபோகத்தோடுங்கூடிய பிறப்பினவாய ஜன்மகோடிகளுள் மனிதர் அறிவு, தொழில், அனுபவிப்பு முதலிய சிறந்த காரணத்தால் பகுத்துக்கொள்ளுதற்கேற்ற அடங்கவுமிருத்தலால், மிருகமுதலியன அடங்குதலினாலும் அடக்கப்படுதலினாலும் உண்டாகும் பயன் சாக்ஷியளவையது. அதுபோலவே உயர்ந்தவென்று விளங்கப்பட்டதான மனிதப் பிறப்புடையில் மக்களுள்ளும் அடக்குவாரும் அடங்குவாருமாகவேயிருப்பது எல்லாலௌகிக, வைதிககருமங்களுக்கும் அனுகூலமும் சௌக்கியமும் பிரயோஜனமுமாகவிருக்கின்றது என்பதை, அரசு, குடி, கற்றோர், கல்லார், உபாத்தியாயன், மாணாக்கன் உடையவன், எளியவன், ஏவுவோன், செய்பவன், ஆண்பால், பெண்பால் எனவும், புண்ணியபாவமும் போலத்தொழிலுள்ளும், மேல்கீழென இடத்துள்ளும் முன்பின் எனகாலத்துள்ளும் பிறவற்றுள்ளும் வழங்குவன பலவாறுபோல பூர்வஜென்மகன்மப்பயனாக ஜாதி, மதம், தொழில், சுகம், துக்கம் முதலியனவும் வாய்ந்தவெனத் தெளிவாயறிக.

மா—தேசிகோத்தம! தேவரீர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய பன்னூற்பிரமாணங்களாலும், பிரமாணக்கர்த்தர்களாம் நல்லாசிரியர்களின் எண்ணிடங்காப் பெரும்புகழாலும், வைசிய வேளாளரைக்குறித்த இவ்வரிய விஷயசூசனங்களையெல்லாம் சாங்கோபாங்கமாக எளியேற்கு எடுத்தோதியருளிய தேவரீரது கிருபாவிசேடத்தாலும், நம் வேளாண்மாக்கள் வைசிய வகுப்பினரே

யெனச் செல்வனே விளங்கிக்கொண்டேன். இனிச்சிற்றறிவும் சிறுதொழிலும்வாய்ந்த நாயினேன் வேண்டு கோட்கிணைந்து ஆங்காங்கு பலவாறு நேர்ந்துள சந்தேகவிபரீதங்களை மயக்கந் தீர்க்கியருளிய தேவரீரது பெருமையை யென்னனமறிந்து எவ்வாறு துதிப்பேன். ஆகலின் எல்லாம் வல்ல எம் பரமகருணாநிதியாம் பரமேஸ்வரனருளால் பல்லாண்டுவாழப் பன்முறையும் பிரார்த்திக்கின்றேன். தேவரீரது திருவடிக்கமலங்களுக்கு நமஸ்காரம், நமஸ்காரம்.

ஆ—எத்திற நன்மை தீமைகட்கும் ஒத்த காரணமொன்றிருக்க, வேறுசில கூறுவது அறியாமையும் திரிபுணர்ச்சியுமாம். ஆகவே இவ்வருணாசிரம தருமமுறைகளை அறிவுடையோர், பலராலும் முற்காலத்தும் பிற்காலத்தும் விரித்துரைத்த நூல்கள் பலவற்றால் "எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு" என்ற மெய்ம்மொழிப்படித்தாய் தத்தம் வருணாச்சிரமதருமங்களை நன்குணர்ந்து அறம் பொருளின்பம் வீடென்னும் புருஷார்த்தங்கள் நான்கையுந் தேடியனுபவிப்பதே முறையாமெனக்கொண் டொழுகுவாயாக.

வேளாள சூளாமணி

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கவிச்சக்கரவர்த்தியாம் கம்பராற்செய்யப்பட்ட

வேளாளரது

திருக்கை வழக்கம்.

கலிவெண்பா.

கங்கை குலந்தழைக்கக் காட்டும் பெருங்கீர்த்தி
மங்கை பிரியாமல் வாழுங்கை — திங்களணி
வாய்பிரா னெம்பெருமா னிந்திராதி பார்க்கரிய
தம்பிரா னுக்குரைத்த சந்தனக்கை — யம்பொன்
வளைவாரி வையகமும் வானகமும் போற்று
முளைவாரி யீந்த முழுக்கை — கிளைவாழக்
கச்சித் தலித்தானைக் கல்லா லலழியமறக்
கெச்சிற் றயிர்ச்சோ றெறிந்திடுங்கை — பச்சைமிகு
தேமா வடுக்கமிற் சிந்திற்றென் றேகழுத்தை
யாமா மெனவே யரிந்திடுங்கை — வாமமறை
ஓதுபுகழ் நாயனுட னூரன் புரமென்றே
மோதுதடி கொண்டு முடக்குங்கை — நீதகல
அஞ்செழுத்தே யொன்றுமி யப்பரெனத் தோன்றியரன்
செஞ்சரணத் தேபூசை செய்யுங்கை — வஞ்சியர்பால்
தூதரனைத் தான்விடுத்த சுந்தரனைக் காணுமற்
பேதமறத் தன்வயிற் பிறங்கை — பூதலத்தின்
மிக்க புலவனுக்கா வேசிமனை மட்டாகத்
தக்க சிவிகைகளை தாங்குங்கை — மைக்கடுவாய்
மூக்கிற் புகைபுரிந்த மூதரவின் வாயூடுத்து
நீக்கியகை காக்கதனி னீட்டுங்கை — பாக்கமுடன்

எண்ணை யெழுத்தை யிசையை யிலக்கணத்தை
வண்மைபெற வுண்டாக்கும் வாகுளகை—பண்ணமைந்த
வேதமொரு நான்கினையு மிக்கதமிழ் நாலடியால்
ஓதியுரைத் தேகருணை யோங்குங்கை—பூதலத்திற்
பாவல னெச்சிற் படுமாங் கனியையெடுத்
தாவலுட னன்று வருந்துங்கை—காவலவன்
மண்ணிற் கடலின் மலையிற் பெரியதென
எண்ணியெழு திக்கொடுத்த வேற்றக்கை—திண்ணமதாய்
வையகமெங் குந்தேடி வந்ததமி ழோன்புகழ்ச்
செய்யமுடி யிற்கொடுத்த செம்பொற்கை—துய்யபுகழ்
அட்டதிக்கு மெண்கீர்த்தி யாயிரத்தெட் டானைதனை
வெட்டிப் பரணிகொண்ட வீரக்கை—திட்டமுடன்
பொன்னு லமுதும் பொரிக்கறியு நான்கொணர்ந்து
நன்னு லலர்க்களித்த நாணயக்கை—முன்னாள்
மனைக்கவலை யுற்ற வணிகன்முன்னே நின்று
தனைக்கா வெனக்கேட்ட தங்கக்கை—அனைக்கவே.
அன்றீன்ற தாகெழுப தானவெரு மைத்திறத்தைக்
கன்றோடு நல்குங் கடகக்கை—வென்றிதரும்
ஓராயி ராரா யிரக்கலநெல் லோர்கவிக்குச்
சீராக நல்குந் தியாகக்கை—பேரியலைச்
சாந்துமொட்டக் கூத்தன் சரசகவி சொல்லப்பா
லாற்றுநீர் தாற்கொணர்ந்த வல்லமைக்கை—கீர்த்திபெற
வண்டமிழோன் றூதுதந்த வாகுளகா லுக்குப்பொன்
வெண்டயமிட் டேவணங்கும் வெற்றிக்கை—புண்டரிகக்
கையாற் புலவன் கனக்குடி மேற்குட்டச்
செய்யாழி பண்ணியிட்ட தீரக்கை—வெய்ய
எறும்புக்கு மப்பதந்தா ரில்லையென்ற மட்டிற்
றிறம்புக்க வாரதருஞ் செங்கை—புறம்புதனில்
என்னு மிரமுனிவர்க் கேற்றபடி யப்படியே
பண்ணுக் கொடுக்கும் பராக்ரமக்கை—விண்ணுடர்

திருக்கை வழக்கம்.

கார்த்தயுக முண்ட கோளமளவும்படர
நாற்றிக்கு மேருவினி னட்டுங்கை—சீர்க்குகனை
ஆதாரமானவனை யைங்கரனைச் சங்கரனைப்
பாதார விந்தம் பணியுங்கை—நீதி
நடக்கை யிருக்கை நகைக்கை மிடி தீர்க்கை
தொடுக்கை செழுங்கை குளிர்க்கை—தொடுத்தெல்லாஞ்
சீராக வுண்டாக்குஞ் செங்கைப் பெருங்கருணைக்
காராளர் கூப்பகப்பூங் கை.

திருக்கை வழக்க முற்றுப் பெற்றது.

அழுங்குழவிக் கன்புடைய தாயேபோ லனைத்துயிர்க்கும்
எழுங்கருணைப் பெருக்காள ரெளியரோ யாம்புகழ
உழுங்கொழுவிற் கருவிழி யுலக்கூந்தற் கருவாகச்
செழுங்கமலத் தயனிவரைச் செய்துலகஞ் செய்வானேல்

வேதியர்த முயர்குலமும் விறல்வேந்தர் பெருங்குலமும்
நீதிவளம் படைத்துடைய நிதிவணிகர் தங்குலமுஞ்
சாதிவளம் படைத்துடைய தாயனைய காராளர்.
கோதில்குலந் தனக்குநிக ருண்டாகிற் கூறீரே.

வாழ்த்து

பார்வாழி நான்மறைநூற் பருணிதரா குதிவாழி
கார்வாழி வளவர்பிரான் காவேரி நதிவாழி
பேர்வாழி பெருக்காளர் பெருஞ்செல்வக் கிளைவாழி.
ஏர்வாழி யிசைவாழி யெழுபத்தோன் பதுநாடே.

வேலுமயிலுந்துணை,

சுவாநுபூதி மகானொருவரால் செய்யப்பட்டு

இதுவரையில் அச்சிடாதிருந்த

சமரபுரி சண்முகர்

பஞ்சரத்நம்.

பதினறடி ஆசிரிய விருத்தம்.

சீர்கொண்டவகிலபிர்மாண்டநாயககோடி திவ்யசூர்யப்ரகாசா
தேவதிருப்திப்ரசாதாவுஜ்தாஸவசன் ஸ்ரீவல்லிசண்மகன்சமேதா
சிவசயகயிலாசகிரியார்ஜிதாகனவி சித்ரபீடாரோஹணா
ஜெயவகண்டிதவலங்கிருதகிருபாநேத்ரசதுர்வேதசாஸ்த்ராதிதோத்ர
கார்கொண்டசூதகர்ச்சூரமந்தாரகனை கதலிபிட்சுவனதேசா
கமழ்பாரிஜாதமல்லிகைவகுளசண்பகாரம்புன்னைகடம்புவாசா
கற்பூரதீபநீராஜனப்ரமதகண கண்டிதாரண்யதீருணா
கனகமயமிருகமதநிர்தோன்னதநூஜாசல கனிப்புனமடந்தைநேசா
ஏர்கொண்டதும்புருநாரதசித்தவித்யா தார்க்கெழுந்தோதார
லகாக்கவேதகாதாந்தயோகஞ்ஜன வீருதயபூர்த்திப்ரசன்ன
இந்திராக்னியமநிருதிவஷ்டவஷாகா ஹிமசைபர்வதநவுஷித்ரா
இபவதனசமுகசோத்ரசிரேஷ்டசப்தரிஷி யேகசாஷ்டாங்கபாதா

திகழ்கொண்டமணிக்கவசண்டப்ரசண்டவட்வ திரிபுராந்தகருமாரா
திரிலோககாருண்யமூர்த்தியாகத்தகை தரிசனமெண்க்களித்தாள்
தன்மயாகந்தருதெய்வமேயென இன்பம்சிக்கைதருடிகொண்டபரனே
ஜெகமெயடியவர்பெருகமகிழ்மூரஹரியின்மருகதிகழ்சமரபுரிமுருகனே. (௬)

வேதவேதாந்தப்ரமாணசிலாக்யவாக்ய வெகுமுக்யப்ரக்கியாதிபன்
மிகுமகோத்தமசங்கதுங்கப்ரசங்கதி சங்கவிதரணிகவிங்கன்
மித்ருகாந்தவ்யசாக்ஷாத்காரமோக்ஷவீ க்ஷண்யபூரணத்டாக்ஷன்
வித்தகர்பெற்றம்ப்ரயோஜனவலங்கிருதபஞ்ச வித்தருதம்மாசுத்தமன்
ராத்காதக்ஷத்ரிகுணரஹிதகேவல க்யானகாரஹவிகோதன்
நடனரமணியகளினகமலீசரணற்புத ஆயமிர்தகுணபிரேக்ஷகன்
நவரத்னஹாரகேயூரகுண்டலகடக கங்கணகவபூஷணன்
ராஜராஜாங்கயோகப்யாலவாசிகு காசியிலுடையெழுமுகன்
தாததாதாவெனத்தனுதத்தனங்குதிங் கணகிர்த்தஜரிதமயிலன்
சடச்சடசடாக்னிதேகன்குளிர்வாதச நசசதனாம்புயாக்ஷன்
சண்டப்ரசண்டகிர்த்தண்டமின்புஷ்பராஜ தாருகாசூரகண்டன்
சரவேணற்பவகித்தியாநந்தமூர்த்தியென் சஞ்சலமகற்றினான்
சீதசிதனபூர்ணமதிமண்டலச்செழுந் தேன்மடைதிறந்தூண்டோக்
கேக்கிட்டடர்பெரும்பசிக்கிமௌனச் செருக்குற்றுலாவுகாரணச்
சேட்டைகற்றருளின்பவீட்டிறுட்டத்தையென் சிந்தைகுடிவைத்தசிபுனன்
ஜெகமெயடியவர்பெருகமகிழ்மூரஹரியின்மருகதிகழ்சமரபுரிமுருகனே. ()

ஹரஹரமகாதேவகெம்பீரசரவண பவாய்சண்முகளிபவாய
ஐயுமோங்கிலியும்றீயும்ஸ்ரீயும் ஆங்கார ஹ்ரீங்காரகிரீட
வதிகாரக்குருகுலபாரதளகோரவமாரதிபதிதிராய
வரியேறகவீரர்பணியாறுமுகவீ [illegible] மயிலேறிவருமேருவே
பரிபுரபவசயகமபவனேவிபவாயவேசம் பாலாம்பிகாகுமார
பஞ்சாக்ஷரவகரஉகரஓங்காரபரி பூர்ணேக்ருபதியதல்ய
பரமண்டலத்தகத்தாயபீதாம்பரலங்கிருதபன்னிருபுயதயா
புகவதேசுப்ரமண்யாஸ்தாலக்ஷ்மிமகாரணபக்தஜனரக்ஷகா
திரிபுரபவாயகமதிகமழாளிபவாயசும்செழுகீர்த்தியதாபூதிகம்
சிவபோதமலர்வேதனறியாதஒருவனாதிதிறமோர்த்ருதாதீதே
ஜெயமூலபீஜாக்ஷரப்ரதாபாதிவ்யதேஜோமயாகுருபரா
சிற்புவனகட்சகட்கோணசக்ராலயத்தெழுசடாக்ஷரசொரூபா
தெளிவையர்கடோழுகுற சிணைழின்மகிழ்நவடொழ்து [illegible]
திருவடியையணவாதவினைவுகொடுவினவுறுதிசெய்துயவுசெயுமதிசயா [யும்
ஜெயஜயமுதியபரசிவசமயமெலதிசையிலத்லைதமணியே
ஜெகமெயடியவர்பெருகமகிழ்மூரஹரியின்மருகதிகழ்சமரபுரிமுருகனே. (௮)

பஞ்சரத்நம்.

ஆதிமுருகன்பிரமதேவனைச்சிறைவைத்தமெய்ஞ்ஞானமுருகன்விநோத
லங்காரக்கிளையமுருகன்புகழ்திருக்கைமச்சாலதாரஞ்செய்முருகன்
அடர்திணைப்புனமதனில்வேங்கையுருவானமுருகனருமைகுறவள்ளிமகிழ்
ண்டிக்கிழக்கிழவுருபமானமுருகன்சரவணத்தடமமர்ந்தமுருகன்,
பாதிமதிவேணியற்கோதுமுருகன்சமணர்பகையறுத்திட்டமுருகன்
படருமயிலைப்பதியிலங்கத்தையும்பூம்பாவையுருவாக்குமுருகன்
பாலோகசாலோகமுருகனெனதிராகவெவ்வினைபாராதிடத்தினிங்கைத
பகரொணாதுசத்ருசம்ஹாரமுருகன்மித்ருபக்ஷத்தமர்ந்தமுருகன்
தாதவிழ்கடம்பணியுமுருகனிந்திராணிமகடன்னைப்புணர்ந்தமுருகன் [கலி
தணியாவினன்குடிகொள்முருகனென்குறைதவிர்த்தாளுவடிவேலுமுரு
சச்சிதாநந்தமுருகன்கௌரியருள்பதிருந்தண்டோள்விளங்குமுருகன்
தமிழோதுநக்கீரபெருபோதுமிபறும்வாதுதனைதவிர்த்தாண்டமுருகன்
நீதிலாதற்புதந்தருமுருகன்மந்திராதீனகர்த்தவ்யமுருகன்
சிவமுருகன்மகிழினியதவமுருகன்மதிவதனசெயகார்த்திகேயமுருகன்[கன்
செஞ்சொல்முருகன்வனச்செங்கையமுருகன்திருச்செம்பொன்மயிலேறுமுரு
ஜெகமெய்யடியவர்பெருகமகிழ்முராஹரியின்மருகதிகழ்சமாபுரிமுருகனே.(௪)

உதிக்கின்றகர்ப்பமொருநாள்சுக்கிலச்சுரோணிதவிதமிரண்டுங்குழைக்
தொத்துநீர்க்குமிழியாமைந்துநாளிற்றிரண்டோரெழுதினங்கடத்தா
மொன்பதிற்பனிரண்டின்மிகுசண்டற்காயுறும்பத்தாமொன்றினெல்லி
யொக்குமொருபக்ஷமெலும்பிச்சைபதினேழிலாமுருள்விளங்காயிருபதில்
விதிக்குமிருபத்தெழுதினங்கிண்ணியாமாமைமெய்யாகநாண்முப்பதில்
விஷயங்களுங்கழுத்தாந்தோளுமுண்டாகுமிருமாதமறைபுறங்கால்
மேவுமூன்றிற்சந்திரல்களாம்நாலின்ரோமமுண்டாய்விடவகுமைந்தில்
வியாபிசெவியாறில்கைமேழிலெழுபத்தீராயிரநாடிபுதிரமும்
மதிக்குஞ்சிராபிச்சலமலத்வாரமாமெட்டில்மகிழுன்னையுண்டசார
மதுநாபிவழிசென்றுடம்பிலெவத்தில்வருமறிவுமிகுவிதனைவேதை
வாதைதவிட்டருகின்பவிடுபெறவேண்டுமேல்வருபத்துமாதத்திலிம்
மாகிலந்தன்னிற்பிறந்தறிவழிந்துசில்பலமனைக்கதைதவிழ்ந்து
திதிக்குள்வளர்மதியெனவளர்ந்தோடியெங்குந்திரிந்துநானைப்பருவமாய்த்
தீயமடவார்க்கடிமையானுஞ்சஞ்சலத்திற்குழிட்டுங்கொடியவென்
சித்தமதகற்றிசிவபத்திசெயவைத்தருடிவிற்றிடைகுறைத்திமகிழ்நா
ஜெகமெய்யடியவர்பெருகமகிழ்முராஹரியின்மருகதிகழ்சமாபுரிமுருகனே

பஞ்சரத்நம் முற்றிற்று.